

Onsdag den 7. december 2011 (D)

1

23. møde

Onsdag den 7. december 2011 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål til ministre til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid).

1) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Hvilke af de initiativer, som regeringen har taget, bl.a. i det nye lovprogram for folketingsåret 2011-2012, mener ministeren vil styrke det kommunale selvstyre?

(Spm. nr. S 1123).

2) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Mener ministeren, at det styrker det kommunale selvstyre, når Folketinget vedtager minimumsstandarder for den service, som kommunerne skal levere til borgerne?

(Spm. nr. S 1124).

3) Til skatteministeren af:

Dennis Flydtkjær (DF):

Er det ministerens holdning, at forsøget med den forøgede toldkontrol var en fiasko, set i lyset af at man bl.a. konfiskerede 13.700 pct. flere stoffer i den periode, kontrollen bestod, sammenlignet med samme periode sidste år, og i bekræftende fald, mener ministeren så, at det er seriøst at foretage en sådan konklusion på baggrund af en så kort forsøgsperiode?

(Spm. nr. S 1160).

4) Til transportministeren af:

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Mener ministeren, at det er sund fornuft, at det er afstandskrav og ikke besøgstal, der er kriteriet for, om en turistattraktion kan få skiltning fra motorveje?

(Spm. nr. S 1132).

5) Til transportministeren af:

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Er ministeren indstillet på at finde en løsning, så der i fremtiden kan skiltes til Djurs Sommerland fra østjyske motorveje?

(Spm. nr. S 1133).

6) Til transportministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Vil ministeren oplyse, hvornår regeringen agter at sænke taksterne på den offentlige trafik i hovedstaden, sådan som det blev lovet københavnerne i valgkampen bl.a. på store annoncer på de københavnske busser?

(Spm. nr. S 1134).

7) Til transportministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med regeringens valglofter, at taksterne på offentlig transport stiger næste år?

(Spm. nr. S 1135).

8) Til beskæftigelsesministeren af:

Fatma Øktem (V):

Hvordan agter ministeren konkret at følge op på social- og integrationsministerens udmelding om et opgør med krævementaliteten?

(Spm. nr. S 1140).

9) Til beskæftigelsesministeren af:

Fatma Øktem (V):

Vil ministeren forklare, hvordan det hænger sammen, at social- og integrationsministeren offentligt melder ud, at det altid skal kunne betale sig at arbejde, mens beskæftigelsesministeren fra den 1. januar 2012 agter at hæve en række offentlige ydelser, så det for færre mennesker kan betale sig at arbejde?

(Spm. nr. S 1141).

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Anerkender ministeren i sit ønske om, at det skal kunne betale sig at arbejde, at afskaffelsen af starthjælpen virker stik modsat, jf. statsministerens udtalelser på pressemødet den 29. november 2011 omtalt i diverse medier?

(Spm. nr. S 1155 (omtrykt)).

11) Til beskæftigelsesministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Answer ministeren starthjælpen for en fattigdomsydelse, når man tager i betragtning, at den i store træk svarer til SU'en, jf. statsministerens udtalelser på pressemødet den 29. november 2011, omtalt i diverse medier?

(Spm. nr. S 1157 (omtrykt)).

12) Til social- og integrationsministeren af:

Mette Hjerminde Dencker (DF):

Mener ministeren, at sagsbehandlere i dag har de nødvendige kompetencer til at aflæse kropssprog og adfærd hos forældrene såvel som børnene i samværssager?

(Spm. nr. S 477 (omtrykt)).

13) Til social- og integrationsministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Mener ministeren, at det er positivt og udtryk for en vellykket integrationsproces, at 3F vil sidestille dansk kultur med andre kulturer, når 3F arbejder på, at overenskomsterne bliver mindre afhængige af kristne helligdage, med det formål at give plads til muslimske helligdage, og at dette skrives ind i overenskomsterne? (Spm. nr. S 1125).

14) Til social- og integrationsministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Hvordan mener ministeren, at det harmonerer med budskabet om ret og pligt, at regeringen – i forbindelse med en afskaffelse af starthjælpen – vil indføre højere sociale ydelser for udlændinge, der ikke har bidraget til det danske samfund? (Spm. nr. S 1137).

15) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Når ministeren på SUU, alm. del – spørgsmål 87 svarer, at det tidligere aftalte HPV-program genererer 70 mio. kr. årligt fra 2012, er det så ministerens holdning, at man vil bruge disse midler til fortsatte HPV-programmer, eller vil ministeren sænke loftet på medicintilskud igen? (Spm. nr. S 1145).

16) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at børn med dårligt reguleret diabetes nu ikke får en garanti på insulinpumper, som Dansk Folkeparti ellers fik forhandlet igennem med den tidligere regering? (Spm. nr. S 1146).

17) Til ministeren for udviklingsbistand af:

Pia Adelsteen (DF):

Er ministeren enig i EU's beslutning om at destruere en film om kvinders vilkår i Afghanistan af hensyn til de medvirkende kvinders sikkerhed, selv om EU selv har finansieret den via skatteyderpenge? (Spm. nr. S 827 (omtrykt)).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

Retsudvalget har afgivet:

Betænkning og indstilling vedrørende Folketingets Ombudsmands beretning for året 2010. (Beslutningsforslag nr. B 22).

Beslutningsforslaget vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål til ministrene til umiddelbar besvarelse (spørgetime).

Kl. 13:00

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget børne- og undervisningsministeren og miljøministeren.

Til børne- og undervisningsministeren er anmeldt følgende spørgsmål:

Peter Juel Jensen (V)

Martin Henriksen (DF)

Mai Henriksen (KF)

Karen Ellemann (V)

Tina Nedergaard (V).

Til miljøministeren er anmeldt følgende spørgsmål:

Henrik Høegh (V)

Erling Bonnesen (V)

Anni Matthiesen (V).

Er der flere, der ønsker at melde sig som spørger?

Det synes ikke at være tilfældet.

I første runde har spørger og minister begge op til 2 minutters taleid. Herefter følger to runder, hvor spørger og minister hver har 1 minuts taleid.

Jeg giver ordet til hr. Peter Juel Jensen for det første spørgsmål til børne- og undervisningsministeren.

Kl. 13:01

Spm. nr. US 45

Peter Juel Jensen (V):

Tak. Jeg står her med en annonce fra Politikens netavis. Der står: »Del med Antorini«, og den er underskrevet af Ministeriet for Børn og Undervisning. Mit simple spørgsmål skal være: Er det sædvanlig praksis, at man i så høj grad profilerer ministrene for statskroner, som tilfældet er med den her annonce?

Kl. 13:01

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:01

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Tak. Jeg er glad for spørgsmålet, for det er en praksis, vi har besluttet at indføre for alle ministre i regeringen, nemlig at det skal være muligt for borgere at møde op i et bestemt tidsrum. Og det er så det, som jeg fortæller i »Del med Antorini«: Man kan komme til åbent hus i Ministeriet for Børn og Undervisningsministeriet på fredag fra kl. 15 til kl. 17. Der er også en Facebookgruppe, hvor man kan dele sine erfaringer og komme med spørgsmål osv., og det vil der blive samlet op på ved åbent hus-arrangementet, ligesom man i øvrigt kan komme og stille spørgsmål.

Jeg vil så sige, at det er en praksis, som tidligere ministre også har haft, bl.a. min forgænger. Den tidligere undervisningsminister har også haft åbent hus-arrangementer. Og man er jo nødt til at fortælle, at der er åbent hus-arrangementer, for at borgerne kan se, at der er en adgang til, at de kan komme til ministeren og dele deres erfaringer og stille spørgsmål. Så det er en praksis fra tidligere, og det er nu noget, som regeringen samlet set gerne vil gøre, sådan at man flere gange om året kan møde alle ministrene. Denne gang bliver det i Ministeriet for Børn og Unge, men fremover vil der være åbent hus-arrangementer andre steder i landet også.

Formanden:

Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 13:02

den tidligere regering. Jeg synes, det er godt, at vi kan lade os inspirere af hinanden, og jeg ser rigtig meget frem til, at der kommer mange borgere og besøger mig på fredag den 9. december fra kl. 15 til 17 i Børne- og Undervisningsministeriet.

Kl. 13:02

Kl. 13:05

Peter Juel Jensen (V):

Jamen jeg glæder mig, hver eneste gang den nuværende regering overtager noget, der har været praksis i den tidligere regering. Men den tidligere regering lavede ikke annoncer, som sagde »Del med« og så ministerens navn. Den tidligere regering sagde: »Kom og del med« f.eks. undervisningsministeren. Her kører man jo på, at man skal komme og møde ministeren.

Derfor siger jeg, at det her ikke handler om sager, der ligger inden for ministerens område; det her er annoncering for statskroner, hvor der står: »Kom og mød ministeren« og ikke noget om det emne, det drejer sig om. Så praksis har i mine øjne ændret sig noget. Jeg er selvfølgelig stor tilhænger af al den åbenhed, men når man udelukkende kører på ministerens navn og ikke på ministerens ansvarsområde, er det, jeg siger, at man i mine øjne måske bruger skattekrone lidt lemfældigt.

Kunne vi ikke få at vide, hvad det her har kostet?

Kl. 13:03

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:03

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg tror ikke, det er nogen hemmelighed for borgerne, at børne- og undervisningsministeren hedder Christine Antorini, og derfor fremgår det også tydeligt af annoncen, at det her er et åbent hus-arrangement i Ministeriet for Børn og Undervisning, hvor man kan dele sine erfaringer og holdninger og komme med spørgsmål til børne- og undervisningsministeren. Igen vil jeg bare minde spørgeren om, at det er der også andre ministre der har gjort, herunder den tidligere undervisningsminister, og der kunne man jo selvfølgelig også se undervisningsministerens navn.

Kl. 13:04

Formanden:

Hr. Peter Juel Jensen.

Kl. 13:04

Peter Juel Jensen (V):

Jeg vil bare konstatere, at i de annoncer, der var før, var det ministerens titel og ansvarsområde, der var fremhævet, ikke ministerens navn. Det får mig jo til måske at overveje, om det her, når man nu har været igennem en valgkamp, hvor det er gået knap så godt – man har ikke fået så mange valgkampspenge ind, man har brugt alle fagforeningernes valgkampspenge osv. – så ikke er et forsøg fra ministerens side på at bruge skatteyderpenge til at promovere ministeren.

Kl. 13:04

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:04

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg synes, det er en rigtig god idé, at samtlige ministre i regeringen giver mulighed for, at borgerne kan komme direkte og stille spørgsmål ud over dem, de kan stille ved at skrive osv. Jeg tror også, spørgeren godt ved, at det nogle gange kan tage lidt lang tid. Det her giver mulighed for en direkte kontakt, og vi vil godt sende den besked ud til borgerne, at man kan nå os som ny regering, og det fortæller vi om. Det gør jeg via »del med Antorini«, og som sagt er det også set i

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til børne- og undervisningsministeren er fra hr. Martin Henriksen. Værsgo.

Kl. 13:05

Spm. nr. US 46**Martin Henriksen (DF):**

Tak for det. Det er, fordi at jeg har stillet et skriftligt spørgsmål til ministeren om muslimske tørklæder, og om, hvorvidt ministeren mener, det er en god idé og hensigtsmæssigt, at en folkeskolelærer bærer et muslimsk tørklæde foran sin klasse. Og der synes jeg, at ministeren i det skriftlige svar ikke svarer klart på det spørgsmål, og derfor vil jeg gerne høre, om ministeren herfra i det mindste vil sende en opfordring til, at man som folkeskolelærer selvfølgelig ikke bærer et muslimsk tørklæde, når man står i en undervisningssituation.

Kl. 13:06

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:06

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Det er heldigvis sådan, at folkeskolen jo er en lokal folkeskole, som står til ansvar over for kommunalbestyrelsen og den skolebestyrelse, som er ledelsen på den enkelte folkeskole. Og en skolebestyrelse har jo mulighed for både at fastlægge nogle spilleregler for god opførsel og faktisk også fastlægge nogle spilleregler for, hvordan man skal gå klædt på en ordentlig måde. Det siger jeg, fordi der har været diskussioner, hvor man syntes, at der var nogle af børnene, der simpelt hen gik for udfordrende klædt, og det tog man en diskussion af i skolebestyrelsen.

Jeg synes, det er helt fint, at det er en lokal beslutning, og jeg kan ikke se, at der er nogen som helst problemer i, at man som underviser bærer et tørklæde.

Kl. 13:06

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:06

Martin Henriksen (DF):

Men fru Helle Thorning-Schmidt udtalte sig jo i 2007 til www.av-isen.dk under overskriften: »Thorning: Lærere må ikke bære tørklæde«. Her gør fru Helle Thorning-Schmidt, den nuværende statsminister, klart gældende, og jeg citerer fra artiklen, hvor fru Helle Thorning-Schmidt, den nuværende statsminister, siger:

»Min grænse går ved, om en skolelærer kan møde op med tørklæde på i undervisningen. Det mener jeg ikke, de skal«.

Der kan jeg forstå, at undervisningsministeren er uenig med statsministeren i den henseende.

Men hvordan kan det være, at man i regeringen tilsyneladende ikke har en holdning til det her spørgsmål, men har flere holdninger, og er statsministeren blevet sat på plads?

Kl. 13:07

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:07

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Som jeg sagde i mit første svar, er det jo faktisk en lokal beslutning i forhold til spilleregler osv. Mig bekendt er det jo sådan, at der er flere steder, hvor man ankommer, hvor der er nogle, der har tørklæde, der er nogle, der har andre måder, de klæder sig ud på. Det, der er vigtigt, er, at man klæder sig ud på en ordentlig måde, så man kan se, hvem vedkommende er, og derfor synes jeg ikke, der er nogen sammenhæng til det, som spørgeren løsrevet spørger om, nemlig en debat, der var tilbage i 2007.

Det, der er det afgørende, er, at vi har en folkeskole, hvor der skal være plads til alle, hvor der er mulighed for, at man lokalt kan tage stilling til de spilleregler, der skal være, og den frihed for de lokale folkeskoler vil vi gerne bevare.

Kl. 13:08

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:08

Martin Henriksen (DF):

Jeg kan i hvert fald konstatere, at undervisningsministeren og statsministeren ikke er enige på det her område, medmindre statsministeren har ændret synspunkt. Jeg synes, det er forkert at sige, at det handler om noget helt andet, en løsrevet debat fra en gang i 2007. Det handler om det principielle spørgsmål, hvorvidt man mener, at en folkeskolelærer kan fremstå neutral i en undervisningssituation, hvis vedkommende står med det muslimske tørklæde på og underviser. Det mener vi i Dansk Folkeparti ikke at man kan. Jeg kan forstå, at statsministeren, som på daværende tidspunkt var og jo stadig væk er formand for Socialdemokratiet, var enig med Dansk Folkeparti, men nu, hvor Socialdemokratiet er kommet i regering, har man altså ændret opfattelse. Ved undervisningsministeren, hvad der ligger til grund for, at statsministeren tilsyneladende har valgt at have en ny linje?

Kl. 13:09

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:09

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg er jo her som børne- og undervisningsminister, og derfor vil jeg gerne fortælle spørgeren om de spilleregler og det regelsæt, der er i forhold til folkeskolen, som vi værdsætter, i øvrigt sammen med en bred kreds af de andre partier i Folketinget. Det er jo ikke første gang, Dansk Folkeparti har rejst den diskussion og lignende diskussioner i Folketinget, og jeg må konstatere, at det har været Dansk Folkeparti, der har stået alene med synspunktet om, at der skulle ske en regulering fra oven gældende for nogle helt bestemte grupper. Derfor vil jeg holde fast i, at vi synes, det er vigtigt, at vi har en lokal folkeskole, styret af de lokale kommunalbestyrelser med en skolebestyrelse, der har den daglige ledelse, hvor man kan fastsætte forskellige spilleregler, og det er det, der skal være regelsættet i forhold til den lokale folkeskole.

Kl. 13:09

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til børne- og undervisningsministeren er stillet af fru Mai Henriksen. Værsgo.

Kl. 13:10

Spm. nr. US 47

Mai Henriksen (KF):

Jeg vil gerne stille et spørgsmål på baggrund af det seneste samråd, som der jo var omkring det fleksible klasseloft, for der synes jeg nemlig ikke helt, vi fik et svar. Ministeren har jo medgivet, at de tal, der ligger til grund for beregningerne af det fleksible klasseloft, var forkerte. Hvordan har ministeren det så med, at den aftale, der nu er indgået om de 120 mio. kr., er blevet indgået på baggrund af forkerte tal?

Kl. 13:10

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:10

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Det er fuldstændig korrekt, at vi havde et åbent samråd i går om regeringens og Enhedslistens forslag om, at der skal være et loft på maks. 28 elever i gennemsnit på de gymnasiale uddannelser. Vi er rigtig glade for, at vi har truffet beslutningen, for det, vi har kunnet se, er, at år efter år er der kommet flere og flere elever i klasserne på de gymnasiale uddannelser, og det giver altså ikke en god uddannelseskvalitet, når der er propfyldt med elever. Der er elever, der sidder i vindueskarmen på handelsgymnasier, hvor der har været fra 36 til 38 elever i klasserne – med et alt for stort frafald. Så jeg er utrolig glad for, at vi har været enige om at gennemføre det, vi kalder for et fleksibelt loft på maks. 28 elever i gennemsnit for en årgang. Det har vi også afsat penge til; vi har afsat 121 mio. kr. til det. Og da der nu har været langt åbent samråd om det i går, vil jeg også henvise dem, der måtte overvære onsdagsspørgsmålene her, til at se det på Folketings-tv, for der bliver det genudsendt fra det åbne samråd, ligesom man kan få ministerens talepapir. For det er selvfølgelig ikke korrekt, at vi ikke har givet korrekte oplysninger.

Det er sådan, at alle gymnasierne indberetter til det, der hedder UNI-C, som er en styrelse under Børne- og Undervisningsministeriet. De indberetter, hvor mange elever der er i klasserne, og det er de tal, som ligger til grund for vores beregninger, så gymnasiet nu får ekstra 121 mio. kr. til at gennemføre et klasseloft på maks. 28 elever i gennemsnit på en årgang.

Kl. 13:12

Formanden:

Fru Mai Henriksen.

Kl. 13:12

Mai Henriksen (KF):

Jo, men som jeg husker samrådet i går, var der jo problemer med de beregninger, og det mener jeg også at ministeren anerkendte. Hvordan vil ministeren ændre praksis fremadrettet, sådan at forkerte tal ikke opstår en gang til?

Kl. 13:12

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:12

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg vil gerne gentage, at de tal, som Børne- og Undervisningsministeriet anvender, og altid anvender i den her sammenhæng, er fra den statistikbank, som ligger i UNI-C, som er en styrelse, som indsamler data direkte fra gymnasierne. Så alle de tal, som beregningen hviler på, er gymnasierne egne tal. Gymnasielederne har så fremlagt nogle andre tal, fordi de har nogle private databaser, som de bruger i forhold til styring af deres it-baserede systemer. Det er ikke nogen, vi har adgang til i Børne- og Undervisningsministeriet, og det er der-

for, vi altid har anvendt UNI-C's tal. Og jeg vil igen understrege, at det er gymnasierne selv, der indberetter klassestørrelserne til UNI-C.

Det har så vist sig, at der har været enkelte gymnasier, som har gjort det sådan, at i stedet for at det har været stamklassen, de har indberettet tal for, har det været studieretningsklassen, og det giver nogle forskelle. Og derfor har vi inviteret til en drøftelse på tværs af Rektorforeningen og Børne- og Undervisningsministeriet – en teknisk drøftelse, hvor vi kigger på: Hvad er det for nogle tal, Rektorforeningen opererer med? Hvad er det for nogle tal, vi har fået indberettet fra gymnasierne selv? Hvad er op og ned på det? Det gør vi for at se, om vi kan lande på en fornuftig løsning. Men selvfølgelig anvender vi de tal, som man altid gør, og som er indberettet fra gymnasierne selv, fra UNI-C.

Kl. 13:13

Formanden:

Fru Mai Henriksen for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:13

Mai Henriksen (KF):

Men så vil jeg blot spørge, om ministeren så har tænkt sig en anden gang at anvende de samme tal i den samme model, når nu det har været så problemfyldt?

Kl. 13:13

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:13

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Der er selvfølgelig et dilemma, hvis nogle gymnasier indberetter et andet tal, nemlig for studieretningsklasser i stedet for stamklasser, men det ændrer jo ikke ved, at det jo er det, som gymnasiet har indberettet til UNI-C. Det er den database, som der altid er blevet anvendt, når man skal opgøre, hvor mange elever der er i klasserne, og det er bare sådan, at Børne- og Undervisningsministeriet af gode grunde jo ikke har adgang til alle de andre styresystemer, man måtte have, selv på gymnasierne. Det er kun noget, de selv har adgang til, og derfor anvender vi selvfølgelig de officielle tal, som er dem, der er i UNI-C.

Nu har vi som sagt haft det første møde med Rektorforeningen. Vi tager nogle tekniske drøftelser om, hvad der er op og ned på de her tal. Vi havde det første møde i mandags, og vi fortsætter i de næste uger, sådan at vi forhåbentlig får forhandlet os frem til en fornuftig løsning om, hvordan vi får gennemført det, som jeg virkelig synes er en stor gevinst for elever og også for lærere på de gymnasiale uddannelser, nemlig at de nye 1. g klasser vil opleve, at der maksimalt er 28 elever, og det giver et langt bedre undervisningsmiljø.

Kl. 13:14

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til børne og undervisningsministeren er fra fru Karen Ellemann. Værsgo.

Kl. 13:14

Spm. nr. US 48

Karen Ellemann (V):

Tak for det. Jeg bliver lidt i UNI-C-universet, men jeg vil gerne bevæge mig over til folkeskoleområdet og have en drøftelse med ministeren om lærernes undervisningstid i den danske folkeskole.

Når man tager fat i UNI-C's tal, er der mange eksempler på, at det måske alligevel i bund og grund ikke er helt sammenlignelige tal, vi får. Det er i hvert fald ofte sådan, når debatten falder på, hvor meget tid lærerne bruger i undervisningslokalet, altså til den reelle un-

dervisning, at der opstår en meget livlig debat. Ministeren har selv for nylig deltaget i den i Politiken sammen med Anders Bondo, Danmarks Lærerforening formand. I den forbindelse vil jeg gerne spørge ind til, om ministeren mener, at det antal timer, som lærerne i dag underviser eleverne i i den danske folkeskole, er tilstrækkeligt.

Kl. 13:15

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:15

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Hvert år offentliggør børne- og undervisningsministeren en opgørelse over, hvad det, der hedder undervisningsandelen, er for lærerne i folkeskolen. Det er rigtigt, at der tidligere har været rejst kritik af de tal. Derfor er der denne gang lavet et ekstra kvalitetstjek af UNI-C for at sikre, at tallene er korrekte.

Det, som den samlede undersøgelse, der lige er blevet offentliggjort, og som man i øvrigt kan finde på Børne- og undervisningsministeriets hjemmeside, viser, er, at lærerne samlet set underviser en lille smule mere, men at der er meget stor forskel fra kommune til kommune i forhold til undervisningsandelen. Det er så i gennemsnit ca. 40 pct. af tiden, der anvendes til undervisning. Det er bare på baggrund af den undersøgelse en nøgtern konstatering af, at det ser sådan ud.

Så synes vi i regeringen, som det også fremgår af regeringsgrundlaget, at vi gerne vil være med til at finde mere tid til det, der er kerneopgaven for lærerne, nemlig at kunne undervise mere. Det er jo det, de brænder for, og det er det, de er rigtig dygtige til, og det vil vi gerne være med til at kigge på. Derfor har vi også inviteret både KL, Kommunernes Landsforening, og Danmarks Lærerforening til en dialog om, hvordan vi kan finde mere tid til at undervise.

Kl. 13:16

Formanden:

Fru Karen Ellemann.

Kl. 13:16

Karen Ellemann (V):

Når vi så i gårsdagens Momentum, som er Kommunernes Landsforenings magasin, kunne læse en artikel, hvor der tages udgangspunkt i Eurostats tal, som også fokuserer på, hvor mange elever det er, der er pr. lærer i folkeskolerne rundt omkring i de europæiske lande og også i Japan og i USA, så har vi igen den samme diskussion, hvor man ikke vil anerkende tallene.

Jeg er enig i, at i forhold til Eurostats tal kan vi nok reelt sige, at man et eller andet sted er inde at sammenligne pærer og bananer, og det har ikke rigtig nogen gavn. Men når det handler om de danske tal og vi tager vores eget lille land og vores 98 kommuner og ser på forskellene, er ministeren så ikke bekymret over de ekstremt store forskelle, der alt andet lige er, i forhold til hvor meget den enkelte kommune leverer af undervisningstid til de elever, der nu går i den pågældende kommunes skoler?

Kl. 13:17

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:17

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Jeg er meget enig med spørgeren fra Venstre i, at man skal passe på med at anvende de internationale sammenligninger, for det er meget forskelligt, hvordan landene opgør bl.a. lærernes undervisningsandel og i øvrigt også udgifter til folkeskolen osv., så man skal virkelig passe på, at man ikke kommer til at blande æbler og pærer. Derfor

synes jeg, det er fint, at vi har et datagrundlag, som bygger på rene danske tal, og som er gennemført år efter år, og det er jo den opgørelse, som Børne- og Undervisningsministeriet offentliggjorde her for nogle dage siden, der som sagt viser, at samlet set underviser lærerne en lille smule mere, men med store forskelle fra kommune til kommune.

Det er lige præcis derfor, jeg i mit svar før fremhævede, at det jo er tankevækkende, at der er den forskel fra kommune til kommune. Noget af det hænger jo sammen med, at der dels kan være nogle helt reelle forskelle, alt efter hvad det er for nogle typer af skoler, og hvad det er for nogle opgaver, man prioriterer, men der vil selvfølgelig også være en diskussion af, om der er en lokal udmøntning af de arbejdstidsaftaler, der er. Og jeg konstaterer bare her, at vi i regeringen er optaget af, at vi gerne vil være med til at se på, om vi kan finde noget mere tid til at undervise. Det kan man gøre på mange måder. Det kan man bl.a. gøre ved at fjerne noget af det bureaukrati, som der er i forhold til lærernes dag, og det kan man gøre ved at kigge på den mødeaktivitet, der er, om der er noget, der kunne fokusere mere på kerneopgaven at undervise. Og undervisningen i bred forstand, vil jeg så sige, er jo ikke kun, at man står ved katederet. Der er meget mere, der hører til den gode undervisning, men det ved fru Karen Ellemann godt som tidligere lærer.

Kl. 13:19

Formanden:

Fru Karen Ellemann for det sidste spørgsmål.

Kl. 13:19

Karen Ellemann (V):

Når det handler om den statistik, der netop er kommet fra UNI-C i, er det jo korrekt, det er vi enige om, at der er enormt store forskelle. Og der er også, når man dykker ned i tallene for de enkelte skoler, måske stadig væk lidt forvirring om, hvad det er, man melder ind. Derfor kan man godt nogle gange have en bekymring, det kan jeg i hvert fald personligt, for, om det er de reelle tal, man har. Så mit spørgsmål er:

Når vi nu har et gennemsnit, der siger i omegnen af 40 pct., altså 40 pct. af et fuldtidsjob, som det jo alt andet lige er at være lærer, er det så godt nok, at man kun er 40 pct. i kerneopgaven, som vi vel et eller andet sted kan være enige om handler om den reelle undervisning, er det godt nok? Og er det godt nok, at vi har et spænd, der er så stort, at det i princippet går fra 22 pct., mener jeg det er, op til 44 pct.? Er snittet godt nok, og er den reelle tid noget, vi kan være stolte af?

Kl. 13:20

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:20

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Som jeg også sagde i mit svar før, konstaterer vi, at der jo er de her forskelle, og også at regeringen er optaget af at finde mere tid til undervisning. Men jeg tror også, man skal respektere, at det jo er en diskussion, som kommer til at foregå i de kommende år. Der vil være nogle lokale overenskomstforhandlinger, og der vil også være nogle centrale overenskomstforhandlinger.

Jeg tror faktisk, det er rigtig vigtigt at holde fast i, at skolen er den lokale kommunalbestyrelses skole, og derfor skal det også være nogle diskussioner, der er lokalt, om, hvordan man udmønter det. Men det ændrer ikke ved, at man jo kan diskutere det på et mere oplyst grundlag, og det er derfor, at undersøgelsen fra Børne- og Undervisningsministeriets side kommer år efter år, for der kan man se, hvad den generelle tendens er, og man kan gå ind og kigge på fra kommune til kommune, hvordan det ser ud. Det giver jo et bedre

grundlag for at diskutere, om der er noget, man kan lære af hinanden. Mit indtryk er, at kommunalbestyrelserne er blevet mere og mere optaget af, hvordan man kan gå ind og kigge på det, så man i sidste ende får noget mere undervisning.

Jeg vil godt understrege, at det jo ikke er, fordi lærerne skal arbejde mere end alle andre, men det handler om, at man kan fokusere lærernes tid på det, som er allervigtigst, og måske, som jeg kom med nogle eksempler på, fjerne noget overflødigt bureaukrati, som de arbejder med, noget mødevirksomhed, som ikke hører til kerneopgaverne, nogle opgaver, som man måske ret beset må sige hører med til skolepsykologens opgaver, og at det ikke skal være lærerne, som også varetager nogle af de andre funktioner rundt omkring. Det er der et grundlag for at diskutere med nogle af de tal, der er kommet nu.

Kl. 13:21

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til børne- og undervisningsministeren er af fru Tina Nedergaard, værsgo.

Kl. 13:21

Spm. nr. US 49

Tina Nedergaard (V):

Tak. Vi har jo set flere gange, at regeringen har fået et noget andet forhold til tal, siden regeringen er blevet regering. Det vil sige, at opfattelsen af tal ændrede sig dramatisk efter valget den 15. september. Vi har set eksempler f.eks. med »En Fair Løsning«, hvor hr. Morten Bødskov, den nuværende justitsminister, før valget påstod, at der var manipulation fra Venstres side med tallene, men da så hr. Bjarne Corydon indtrådte i Finansministeriet, måtte man erkende, at Venstre ikke havde fiflet med nogen tal. Det var rent faktisk sådan, at »En Fair Løsning« var underfinansieret med mindst 22 mia. kr.

Således er det også med børne- og undervisningsministeren i går i samråd i udvalget, hvor ministeren nu pludselig anerkender, i modsætning til da hun indtog rollen som uddannelsesordfører for Socialdemokraterne, at f.eks. gymnasiernes økonomi egentlig er solid, og at de har opbygget en egenkapital på ca. 1 mia. kr. under VK-regeringen. Nu hører vi så fru Karen Ellemann spørge interesseret ind til undervisningstiden, hvor ministeren så forholder sig til UNI-C's tal.

Så jeg er sådan generelt interesseret i, hvad ministeren egentlig agter at støtte sig til fremadrettet, når hun skal diskutere med aktører, men også med oppositionen og med Folketinget om, hvilke tal der gælder. Så jeg skal høre helt konkret: Hvilke tal agter ministeren at bruge, når hun opgør, hvor mange penge der bruges pr. elev i folkeskolen bagudrettet, altså under VK-regeringen, men også fremadrettet i folkeskolen pr. elev? Hvilke kilder vil ministeren bruge hertil?

Kl. 13:23

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:23

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Det, der har været problemet, når man har skullet opgøre udgiften pr. elev i folkeskolen, har jo været, om man har taget indberetningerne på baggrund af, hvad kommunerne selv har indberettet i forbindelse med, når de lægger budgetter, og når de endelige budgetter ligger der. Derfor er det sådan i forhold til folkeskolerne, og hvordan budgetterne ser ud for dem, og det gælder også for dagtilbud, fordi det jo er det nye område, der er kommet til Børne- og Undervisningsministeriet, at jeg som minister har valgt at vente med at udtale mig om, hvordan det kommer til at se ud, indtil vi har de endelige budgettal. Det har vi her omkring årsskiftet. Så det er de tal, man kan bruge.

Det, man skal passe på med at bruge som tal, er, hvis man går ind og bruger nogle af de internationale statistikker, fordi det er utrolig forskelligt, hvordan man oplyser, hvad udgiften er til folkeskolen eller til primary og secondary, alt efter hvilket land vi nu er i, fordi nogle steder regner man lærernes pensionsudgifter med, andre steder gør man det ikke, nogle steder tæller man specialundervisning med, og andre steder gør man det ikke, og derfor er det utrolig svært at sammenligne det på baggrund af internationale statistikker. Så vi bruger de danske tal og de danske indberetninger på det.

Kl. 13:24

Formanden:

Fru Tina Nedergaard.

Kl. 13:24

Tina Nedergaard (V):

[Lyddufald] ... spørge, at der jo har været uenighed før valget mellem den tidligere regering og den daværende opposition om, hvilke tal der var gældende for folkeskolen, og jeg finder det faktisk relevant, når der har været så meget fnidder om den nye regerings anvendelse af tal, altså, før og efter valget bruger man vidt forskellige tal og medgiver, at vi ikke har fiflet med tallene forud for valget. Derfor er det jo interessant nu at vide, om ministeren agter at bruge de af ministeriet sædvanligvis anvendte tal i forhold til folkeskolen, eller om ministeren pønser på at bruge andre tal f.eks. fra eksterne aktører for at få sit eget regnestykke til at tage sig bedre ud, end tilfældet er. Så jeg skal sådan set bare have bekræftet, om ministeren agter at bruge samme standard, som ministeriet altid har gjort i forhold til opgørelse af udgifterne i folkeskolen, eller om ministeren af politiske årsager agter at bruge en ny standard.

Kl. 13:25

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:25

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Regeringen bruger selvfølgelig de sædvanlige metoder, som man opgør ting på. Det var i øvrigt også den måde, vi anvendte tal tidligere. Den konkrete diskussion, som jeg tror at spørgeren henviser til, er jo, at der har været en diskussion om enhedsudgiften pr. elev. Hvis man renser den for lærernes pensionsudgifter, og hvis man renser den for specialundervisningsudgifter uden for den almindelige undervisning og kun kigger på, hvad undervisningsudgiften pr. elev har været inden for den helt almindelige undervisning, der, hvor det store flertal af elever går, kan man konstatere – hvis man renser den for disse udgifter – at enhedsudgiften pr. elev er faldet. De tal bygger fuldstændig på de normale opgørelsesmetoder, som man laver i ministerierne, men der er selvfølgelig en forskel på, om man synes, at pensionsudgifter skal tælle med, eller om de ikke skal tælle med. Det er den diskussion, der har været tidligere, og som jeg stadig væk synes er vigtigt at holde for øje, når man skal kigge på, hvad enhedsudgiften pr. elev er i forhold til den almindelige undervisning.

Kl. 13:26

Formanden:

Fru Tina Nedergaard.

Kl. 13:26

Tina Nedergaard (V):

Det er jo ikke korrekt, at det er den eneste forskel. Der er sådan set også de forskelle, at ministeriet netop ikke har haft adgang til de beregningsmetoder, der lå til grund for de tal, som ministeren brugte som et angreb på den daværende regering, da hun selv var uddannelsesordfører for Socialdemokraterne. Det er ikke kun, om man me-

dregner pension eller ej. Det er langt mere kompliceret, faktisk er der kilder, som ministeriet ikke har haft adgang til. Derfor skal det korte spørgsmål nu lyde: Agter ministeren fremadrettet, også når man skal besvare spørgsmål i forhold til den tidligere regerings gøren og laden, at benytte tal, der er udarbejdet af ministeriet, eller tal, der er udarbejdet af Danmarks Lærerforening? Det er et ret kort, præcist spørgsmål.

Kl. 13:27

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:27

Børne- og undervisningsministeren (Christine Antorini):

Som jeg sagde allerede i mit svar før, vil regeringen selvfølgelig altid anvende det talgrundlag, de kilder, som man normalt bruger. Der vil jeg i øvrigt så også henvise til diskussionen om det klasseloft, der var før, og der anvender vi UNI-C's tal. Det gør vi også i forhold til det her. Men det, der måske er forskellen, er, at det jo ikke gør noget, når man har tal, at man så vurderer, hvad det er for nogle elementer, der indgår i tallene. Jeg synes faktisk, at det er interessant, når man kigger på omkostningerne til den danske folkeskole, om det så er rimeligt, at lærernes pensionsudgifter skal tælle med, når man skal vurdere, hvad der er af penge til at drive den daglige undervisning, for pensionsudgifter må jo ret beset betyde, at lærerne skal have deres pension, når de går på pension. Men er det udtryk for, hvad man har af penge til den daglige undervisning? Det er det nok ikke.

Kl. 13:27

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet. Der er ikke flere spørgsmål til børne- og undervisningsministeren, som så er frigjort til andet arbejde.

I den anden del af spørgetimen er det miljøministeren, og den første spørger til miljøministeren er hr. Henrik Høegh, værsgo.

Kl. 13:28

Spm. nr. US 50**Henrik Høegh (V):**

Tak for det. Mit spørgsmål handler om betalingsmuren rundt om København. Jeg erfarer til min overraskelse, at Transportministeriet her først på ugen har lagt op til en proces, hvor man vil køre miljøredøgørelsen, samtidig med at man kører behandlingen af lovforslaget. Det her er jo en beslutning, som bekymrer rigtig mange forstadsborgere, mange pendlere fra Sjælland og håndværkere fra Lolland-Falster, hvor jeg selv kommer fra. Derfor vil jeg stille ministeren et spørgsmål: Synes ministeren, at det er i orden, at man nu kører en uhørt proces, hvor de her to processer altså kører sideløbende? Hidtil har man jo altid afventet miljøredøgørelsen og så på den baggrund truffet politisk beslutning.

Kl. 13:28

Formanden:

Miljøministeren.

Kl. 13:29

Miljøministeren (Ida Auken):

Jeg har fuld tillid til, at transportministeren, som det her jo henhører under, ikke alene følger loven, men også sikrer en god inddragelse af befolkningen. Så ja, det har jeg fuld tillid til.

Kl. 13:29

Formanden:

Hr. Henrik Høegh.

Kl. 13:29 **Spm. nr. US 51****Henrik Høegh (V):**

Nu er det jo sådan, at jeg selv som ordfører og miljøministeren som minister for miljøet har et vist ansvar for den vurdering, der foregår, og der står jo altså her, at det skal være en grundig vurdering af støjemissioner, af NO_x-partikler, af klima og af sundhedsmæssige aspekter i det her. Samtidig oplyser Transportministeriet, at de arbejder med flere forskellige modeller på det her område. Mener ministeren ikke, at det ville være rigtigt at gøre den miljødél færdig først, inden man begynder på den politiske proces?

Kl. 13:29

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:29

Miljøministeren (Ida Auken):

Jeg er ret sikker på, at transportministeren kommer til at overholde reglerne, og så skal vi selvfølgelig fra Miljøministeriets side nok bistå med de nødvendige miljøinformationer, både omkring støj, NO_x osv., som vi er enige om er en vigtig del i forbindelse med betalingsringen.

Kl. 13:30

Formanden:

Hr. Henrik Høegh.

Kl. 13:30

Henrik Høegh (V):

Man kan jo om den her betalingsring sige, at den får den effekt, at de familier, der er velbeslået, for hvem 11.000 kr. om året ikke betyder så meget, får rigtig god plads i København til deres biler. De familier, som ikke har plads til en ekstra omkostning på 11.000 kr. om året på budgettet, men egentlig er afhængige af bilen for at kunne hente børn, for at kunne købe ind og for at få deres hverdag til at hænge sammen, får altså et tilbud om en dyrere ståplads i en i forvejen overfyldt bus.

Kan vi, der har et vist politisk ansvar for miljøet, ikke blive enige om, at det må være rigtigt, at høringsprocessen på den miljømæssige del skal være overstået, inden den politiske beslutning træffes? Jeg har forstået, at lovforslaget skal være færdig til juni, til grundlovsdag, så det drejer sig faktisk kun om en måneds tid. Så jeg vil bare høre, om vi med politisk ansvar for miljøet ikke er enige om, at miljøredegørelsen skal foreligge færdigbehandlet, inden man kan afslutte lovgivningsarbejdet omkring det?

Kl. 13:31

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:31

Miljøministeren (Ida Auken):

Vi, der har ansvar, ved også, at det bedste er ikke at gå ind på andre folks ressortområder, men selvfølgelig stille sig til rådighed med den viden, som de skulle få brug for. Og så har jeg fuld tillid til, at transportministeren nok skal sørge for, at befolkningen bliver ordentligt inddraget i processen, og at han selvfølgelig lever op til reglerne også på miljøområdet.

Kl. 13:31

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til miljøministeren er af hr. Erling Bonnesen. Værsgo.

Kl. 13:31

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Jeg vil gerne ind på vandløbsområdet. Langt de fleste vandløb ud over det ganske land er skabt for at sikre afvanding. Det kan være fra sommerhusområder, det kan være fra beboelsesområder, det kan også være fra marker i landbruget. Det er sådan helt naturligt. Vandløbene er jo netop skabt for primært at sikre afvanding, så vi ikke så at sige bliver oversvømmet på land og i by.

Derfor underer det mig lidt, at regeringen så vil forringe denne afvandingsmulighed, altså vandføringsevnen og det, at man godt vil kunne sikre et bedre miljø på mange andre måder f.eks. ved at bruge andre metoder. Det kunne være stenrev, og det kunne være miniråbale og en række forskellige andre tiltag, sådan at man altså godt kunne opnå et bedre miljø uden at forringe afvandingen.

Kl. 13:32

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:32

Miljøministeren (Ida Auken):

Tak. Jeg vil sige, at hvis man nu kigger på vandløb, kunne man jo være lidt fræk og påstå, at der også var vandløb, før der var marker og landmænd, der gerne ville have afvandet marker, og før der var byområder osv. osv. Vandløb har altså historisk set og i al den tid, vi har haft en meget fin vandløbslov i Danmark, haft et dobbelt formål. Vandløb har haft til formål at afvande nogle steder, ja, og så har de haft et naturformål. Og det er den fine balance, vi forsøger at opretholde i vores vandplaner, men også i hele den tilgang, vi har til vandløbsloven.

Kl. 13:33

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 13:33

Erling Bonnesen (V):

Det er jo meget naturligt. Jeg er da også glad for, at ministeren anerkender, at der er et afvandingsbehov, og at det jo sådan set også er det primære formål. Og det er fint, at vi også kan tilgodese miljøet, men det er også det, vi netop gerne vil have mulighed for, hvis man får det tilgodeset med den der win-win-metode. Så må det jo også undre så meget desto mere, at man så direkte går efter at forringe afvandingsevnen.

Så giver det jo sådan set anledning til at spørge: Hvorfor har man i Miljøministeriet tilsyneladende givet en besked, altså en ordre på, at kunstige gravede vandløb, som jo helt naturligt har til formål at sikre afvanding, skal omklassificeres til at være naturlige, når de ikke er det?

Det er jo sådan set at miste grebet lidt om det, der egentlig er det overordnede formål, nemlig at sikre, at vandløbene har som overordnet formål at sikre afvanding. Hvorfor har man givet sådan en ordre, der faktisk virker lidt stik imod hensigten?

Kl. 13:34

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:34

Miljøministeren (Ida Auken):

Det er der i hvert fald to årsager til. Hr. Erling Bonnesen er lige så vidende som jeg om, at der er et EU-krav om, at vi skal sikre, at vores vand i Danmark er i en ordentlig kvalitet, altså i det, der hedder god økologisk tilstand. Vi skal kigge på de vandløb, vi har, og se på, hvilke af dem der har en miljømæssig interesse, og vi skal sikre, at

der er en ordentlig vandkvalitet, altså at vi ikke har fisk, der vender bugen opad, og at vi ikke har nogle vandløb, hvorfra alle naturværdier fuldstændig er fjernet, fordi man har kørt en rende graver ned igen. Og så vil vi jo på den anden side selvfølgelig gerne have en høj naturtilstand i Danmark. Det er den anden årsag til, at vi nu går ind og kigger på de her vandløb. Man kunne jo også spørge f.eks. lystfiskerne i det her land. De synes jo også, at det er en rigtig, rigtig god ting, at vi nu får nogle vandløb af en høj kvalitet, og rigtig mange steder kan vandløb godt varetage begge funktioner, både afvanding og natur- og miljøhensyn. Og det går vi selvfølgelig efter.

Kl. 13:35

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 13:35

Erling Bonnesen (V):

Der er jo ikke nogen, der er uenige i, at vi alle sammen vil passe godt på vores miljø. Det er vi fuldstændig enige om. Ministeren siger nu, at det er et krav fra EU, men så må det jo sådan set også undre, at lige præcis i den ordre, som Miljøministeriet tilsyneladende har udstedt, går man faktisk imod den vejledning og de direktiver, som EU har udstukket. For der står jo lige præcis i de vejledninger, at man både kan og har stor mulighed for at tage hensyn også til afvanding. Så spørgsmålet er, hvorfor Miljøministeriet har udstedt en ordre til systemet om, at de ikke skal tage hensyn til afvanding, når ministeren jo selv har anerkendt, at man faktisk også skal tage hensyn til afvanding. Det må undre. Så hvorfor har man udstedt den her ordre?

Kl. 13:35

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:35

Miljøministeren (Ida Auken):

Vi går jo ind – før vi laver en indsats på et eneste vandløb – og laver en konsekvensvurdering. Vi ser på, hvad det her har af betydning for den enkelte lodsejer, for det enkelte vandløb. Får det en betydning, at man bliver vandledende, så kompenserer vi. Så jeg er helt tryk ved, at vi sikrer miljøtilstanden derude, samtidig med at vi sikrer, at der bliver taget hånd om vandproblemer, hvis de skulle opstå.

Kl. 13:36

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det sidste spørgsmål til miljøministeren er fra fru Anni Matthiesen, værsgo.

Kl. 13:36

Spm. nr. US 52**Anni Matthiesen (V):**

Rigtig mange både lodsejere og landbrugscentre har været dybt frustrerede hen over weekenden og her i den første del af ugen på grund af den meget korte høringsfrist, der er vedrørende de ajourførte vandplaner. En høringsfrist på kun 1 uge må man vel sige er lidt i strid med de gængse demokratiske principper, altså principper, der bygger på, at man gerne vil have borgerne inddraget.

Jeg ved ikke, om ministeren har indblik i en landmands dagligdag, men jeg kan fortælle, at den indebærer andre ting end blot at sætte sig ind i vandmiljøplaner og skrive indsigelser. Og her må ministeren jo også tænke på, at der er lodsejere, som ikke har været berørt af det første udspil og derfor ikke har haft de forudgående 6 måneder til at sætte sig ind i de konsekvenser, som vandplanerne har for dem.

I den sammenhæng vil jeg gerne høre, om ministeren ikke mener, at de berørte parter bør sikres en retfærdig og demokratisk mulighed for at afgive indsigelse.

Kl. 13:37

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:37

Miljøministeren (Ida Auken):

Vi sikrer borgerne en demokratisk mulighed for at gøre indsigelse. Det er derfor, vi har lavet en supplerende høring oven på den anden for de berørte lodsejere, altså dem, som det her vedrører. Det er sådan set fuldt i overensstemmelse med loven, og det er den mulighed, vi giver folk nu.

Så spørger spørgeren, hvorfor det skal gå hurtigt. Det kan jeg godt forklare. Det er jo, fordi der var en VK-regering med støtte fra Dansk Folkeparti, og den sad på hænderne. De havde 11 år til den her indsats, og nu er vi allerede 2 år forsinket, så for ikke at komme forbi en deadline, der hedder den 22. december, hvor vi er lige præcis 2 år forsinket, sender vi planerne af sted nu.

Så jeg synes, man skal sende spørgsmålet tilbage til Venstre og Konservative: Hvorfor skulle de her planer forsinkes så voldsomt, som de blev?

Kl. 13:38

Formanden:

Fru Anni Matthiesen.

Kl. 13:38

Anni Matthiesen (V):

Normalt er det jo god skik, at man giver høringsfrister på omkring 4 uger. Det giver jo de berørte parter både tid og mulighed for at sætte sig ind i sagerne og giver dem også tid til at komme med eventuelle indsigelser. Jeg er bekendt med, at der jo også nu er kommet nye tiltag, og der er altså landmænd, som pludselig opdager, at det får konsekvenser for dem, landmænd, som jo så i løbet af få dage er nødt til at prøve at sætte sig ind i tingene og komme med indsigelser.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om hun ikke mener, at der er forpligtelser i forhold til vandrammedirektivets artikel 14 om borgerinddragelse og ligesådan Århuskonventionens artikel 6.3, og om ministeren ikke mener, at de bør overholdes.

Kl. 13:39

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:39

Miljøministeren (Ida Auken):

Jo, som sagt er det vigtigt, at vi får inddraget befolkningen. Det er vigtigt, at der er en høringsfrist for de nye, ekstra tiltag, som vi har lavet her, både de steder, hvor der er taget noget ud – det gælder sådan set for langt, langt størstedelen af tiltagene – og de steder, hvor der er kommet noget nyt ind. Og det sikrer vi også nu. Men igen: Vi har travlt, for vi er snart 2 år forsinket på grund af den tidligere regerings smøl. Vi står og er ved at få en EU-dom på grund af den tidligere regerings smøl. Vi har taget planerne, vi har fjernet de værste skavanker i dem, de største fejl, Thisted Lufthavn var f.eks. med i de planer, Venstre og Konservative sendte ud, og en masse lange, lige, gravede kanaler, alt det der har vi taget ud og ryddet op i, og nu sender vi planerne af sted for ikke at blive mere end 2 år forsinket.

Så jeg synes sådan set, man skal sende sit spørgsmål til Venstre og Konservative: Hvorfor skulle de her planer forsinkes i over 2 år? Jeg synes, det er den retning, ens bekymring bør gå i, hvis man synes, det går for hurtigt.

Formanden:

Fru Anni Matthiesen.

Kl. 13:40

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 14:00

Anni Matthiesen (V):

Det glæder mig, at miljøministeren nævner, at alle de lange, lige kanaler nu er fjernet.

Oven i den allerede korte høringsfrist har der jo også været nogle tekniske problemer i forbindelse med i det hele taget at få adgang til kortmaterialet. Der har simpelt hen været problemer her hen over weekenden, fordi hjemmesiden har været overbooket, og det vil sige, at den utrolig korte høringsfrist er blevet endnu kortere og jo nu er helt nede på 4 dage.

På baggrund af det vil jeg høre, om miljøministeren ikke mener, det vil være en rigtig god idé at forlænge den her høringsfrist, en forlængelse, som jo både kan være med til at sikre den demokratiske proces og kompensere for de tekniske problemer, som de berørte parter jo har været udsat for.

Kl. 13:40

Formanden:

Mødet er genoptaget.

Det første spørgsmål er stillet til økonomi- og indenrigsministeren af hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:00

Spm. nr. S 1123

1) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Hvilke af de initiativer, som regeringen har taget, bl.a. i det nye lovprogram for folketingsåret 2011-2012, mener ministeren vil styrke det kommunale selvstyre?

Formanden:

Hr. Jacob Jensen, værsgo.

Kl. 14:00

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:41

Jacob Jensen (V):

Tak for det. Hvilke af de initiativer, som regeringen har taget, bl.a. i det nye lovprogram for folketingsåret 2011-2012, mener ministeren vil styrke det kommunale selvstyre?

Kl. 14:00

Miljøministeren (Ida Auken):

Jeg synes, det er en rigtig god idé at undgå, at Danmark får en dom fra EU, og det er vi meget tæt på på grund af Venstre og Konservatives smøl. Vi er snart 2 år forsinket; det er vi den 22. december i år, for der er det lige præcis 2 år siden, man skulle have afleveret de planer. Så derfor er det mit ansvar som minister at få planerne af sted nu, rydde op i det rod, som Venstre og Konservative har lavet ved at smøle og trække processen ud. Og ja, det kommer til at gå lidt hurtigt, men der er en høringsfrist for de berørte på 1 uge, og det er, hvad der kan gives, når vi skal nå det til den 22. december. Og som sagt må man jo så sende sin bekymring til Venstre og Konservative, der var 2 år for sent på den i forvejen.

Kl. 13:41

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Jeg skal måske gøre den bemærkning, at det godt kan være, miljøministeren har følt det som 11 år med VK-regeringen; det var altså en lille smule under 10 år. (*Munterhed*).

(*Miljøministeren (Ida Auken):* Må jeg godt lige svare?). Ja, værsgo.

Kl. 13:42

Miljøministeren (Ida Auken):

Så kan jeg fortælle, at det er det med vandrammedirektivet, der har været 11 år undervejs, og de 10 år var heldigvis kun 10 år med de borgerlige.

Kl. 13:42

Formanden:

Tak for klargørelsen.

Vi er nu i den situation, at der ikke er flere spørgsmål til umiddelbar besvarelse. Spørgetiden starter først kl. 14, så jeg skal her udsætte mødet i 17½ minut.

Mødet er udsat. (Kl. 13:42).

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:00

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Den økonomiske situation, som Danmark er i, og som hele Europa er i, gør, at kommuner såvel som regioner og stat har meget, meget stramme økonomiske rammer, og det, som man for en god ordens skyld til gengæld så må gøre, er jo, synes jeg, at give muligheder for at give et større politisk råderum, give bedre muligheder for at prioritere, se, om man kan få mere ud af mindre, inddrage medarbejdere og ledelse. Og den overskrift, vi har givet den måde at tænke på, er tillid og ansvar, ledelse og faglighed.

Vi begynder i det lovprogram, som vi har fremlagt, ved to ting, dels ved frikommuneforsøget, hvor ni kommuner løber i forvejen – forhåbentlig ambitiøst og for nogle af os måske også provokerende i forhold til gældende regler – dels ved at tage den pligtige udbudsprocent væk, for at sige, at vi gerne vil have en aftale med kommunerne om, at man hele tiden dribler videre med de muligheder, der ligger inden for en bedre opgaveløsning og en økonomisk mere effektiv opgaveløsning ved at arbejde med udbud, men at vi giver et lidt større frirum og siger: Vi vil gerne vil have, at I arbejder strategisk med tingene, snarere end at vi fra Folketingets side kommer og siger, at det skal være sådan.

Kl. 14:01

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:01

Jacob Jensen (V):

Jamen det lyder jo rigtig godt, ikke mindst fordi netop frikommuneforsøget var et forsøg, som blev sat i værk af den daværende VK-regering, og jeg vil gerne kvittere for, at den nye regering så tager det med i sit lovprogram.

Men når man kigger i lovprogrammet under ministerens ressort, er det jo ikke, fordi det sådan springer helt vildt i øjnene, at vi har en minister, som vist er kommunernes frihedsminister – det tror jeg var det udtryk, der blev brugt, og nu må ministeren rette mig, hvis det

ikke var. Altså, når man kigger i det, kan man se, at der er et par elementer. Det er rigtigt, at der er frikommuneforsøget, som, kan jeg forstå, så bliver udskudt et halvt års tid – det kan der være nogle grunde til, det kan ministeren få lov at svare på om et øjeblik – og at der er noget om de kommunale forpligtende samarbejder, som selvfølgelig også skal give lidt mere frirum, og som vi også sidder og forhandler om nu, men som der måske ikke er noget helt stort og voldsomt revolutionerende i inden for det kommunale selvstyre.

Så har jeg også noteret mig et tredje element om, at ministeren ikke længere ønsker at have bemyndigelse til at fastsætte regler for konkurrenceudsættelse, som man vel også kan tolke ind i den her sammenhæng, underforstået, hvis ministeren da ville have brugt den mulighed, for ellers giver det jo ikke så meget mening.

Men det er jo ikke, fordi det, synes jeg, ligesom oses af nye forslag, altså ud over det frikommuneforsøg, som VK-regeringen som bekendt lancerede, og som nu bliver udskudt et halvt års tid, og det er derfor, jeg stiller det her spørgsmål til ministeren, og det er derfor, jeg godt vil bede om, om ministeren kunne prøve at konkretisere det en lille smule mere. En ting er lovprogrammet – det er jo i sig selv et lovprogram, som er fast – men er der måske lidt flere konkrete tanker om, hvordan ministeren ser det skal udarbejdes med hensyn til det kommunale selvstyre, ud over det, som vi alle sammen er enige om, nemlig at der skal være plads og frihed og forskellighed udeomkring i kommunerne?

Kl. 14:03

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:03

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Her er et par pointer: For det første er det jo heldigt, at jeg, om man så må sige, ikke er den eneste kommuneminister. Der er socialministeren, der er miljøministeren, der er en lang række ministre, som har lovgivning under sig, der påvirker den måde, som kommunerne virker på, og det gælder også beskæftigelsesministeren. En stor del af kommunernes opgaveløsning er jo præget af lovgivning på de områder. Der er også på beskæftigelsesministerens område, og jeg tror også, der er det på miljøministerens område, eksempler på, at det giver det her lidt større frirum, lidt bedre muligheder for selv at planlægge, selv at tage ansvaret for det råderum, der er. Det er det ene.

For det andet havde det jo været hjælpsomt, hvis der havde ligget et lovforslag om frikommuner, da den nye regering kom til. Men sådan var det ikke, og derfor tager vi den selvfølgelig derfra, forhåbentlig i et godt fællesskab, for jeg tror, vi deler ønsket om at prøve ting af i frikommuneforsøg.

For det tredje er der det – og det håber jeg også vi kan være fælles om – at vi så ikke mindst skal bestræbe os på ikke at lave nye regler. For jeg tror, vi har en fælles erfaring for, at det er meget svært at tage regler væk. Når vi afbureaukratiserer, sker det stort set med en pincet, regel for regel, mens der står nogle andre med en skovl og lægger nye regler på, og derfor tror jeg, vi kan hjælpe hinanden med at sørge for, at der ikke kommer nye regler.

Kl. 14:04

Formanden:
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:04

Jacob Jensen (V):

Jeg hjælper gerne med, at der ikke kommer nye, bøvlede regler, som gør det sværere at netop udvikle og drive det kommunale selvstyre. Det er derfor, jeg kerer mig om det. Jeg vil igen kvittere for, at man tager VK-regeringens idé om et frikommuneforsøg med videre, det skal vi nok kunne finde ud af i fællesskab, jeg havde så bare håbet –

og det er det, jeg hører en bekymring for – at man nu, og det kan der være nogle tekniske grunde til, men alligevel, ikke får det udskudt i forhold til, hvad der lå i planlægningen fra VK-regeringens side, nemlig med et halvt års tid, fordi man måske så kan føle, at luften går af projektet.

Jeg tror, og det tror jeg også at ministeren tror, at det kan være et projekt, som virkelig kan løfte nogle ting, at det kan vise nogle ting. Det kan være provokerende, som ministeren selv siger, at vise nogle andre måder at gøre tingene på. Det synes jeg er rigtig fornuftigt, men jeg er bare ærgerlig over, hvis det er sådan, at det nu bliver udskudt, og at luften som følge deraf går af ballonen. Ministeren er selv inde på det i forhold til det her med, at der kan ligge nogle andre ting, men kan ministeren så ikke prøve at konkretisere lidt i forhold til afbureaukratisering, det, som vi alle sammen går og snakker om, men som ministeren siger, at man gør med en pincet. Hvor er det så i lovprogrammet, at vi ser nogle af de her forslag fra regeringens side til at afbureaukratisere kommunernes mulighed for at agere?

Kl. 14:05

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:05

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg deler jo ærgrelsen over, at vi ikke er længere med frikommuneforsøg. Det er sagt helt i fredsommelighed. Det havde været nemmere, hvis der havde ligget et udkast til lovforslag på skrivebordet, da jeg trådte til som økonomi- og indenrigsminister.

I forhold til det andet tror jeg, at der ligger en stor opgave, som ikke nødvendigvis løses ved at trykke på knapperne for og imod her i Folketingssalen, men som er at vise tillid til, at man tager ansvar i den enkelte kommune. Jeg stod her for nogle uger siden med en af spørgerens partifæller, som meget gerne ville vide, hvad jeg ville gøre ved uhensigtsmæssige overfartsplaner i nogle af de kommuner, hvor man har færgefart – og det er nok et meget godt eksempel – hvor jeg måtte sige, at vi jo tager et nationalt ansvar ved at give et tilskud til de kommuner, hvor en del af kommunen er en ø, men at de selv må tage ansvaret for, hvordan man gør det til virkelighed. Og der undrede det mig lidt, at en af spørgerens partikollegaer sådan meget insisterende syntes, at det var ministeren, der skulle tage ansvar for, at overfartsplanerne var uhensigtsmæssige, for så ville vi nemlig blive trillet tilbage i en situation, hvor vi her i Folketinget hopper op, hver gang et problem viser sig, og vil lave nye regler i stedet for at spørge helt ligefremt: Er det en menneskelig fejl, er det en politisk prioritering i den enkelte kommune, eller er det noget strukturelt, som vi kan løse her? For hvis det er en politisk prioritering i kommunen, så er det jo sådan, det er – de er jo også folkevalgte – og hvis det er en menneskelig fejl, så kan man sikkert lære af den, så den ikke gentager sig.

Kl. 14:07

Formanden:
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:07

Jacob Jensen (V):

Kan jeg tage det svar som udtryk for, at der ikke ligger nogle umiddelbart konkrete forslag til afbureaukratisering af den kommunale struktur og af den kommunale opgaveløsning? Det er fint nok, som ministeren siger, at vi ikke skal lave nye regler. Det er jo i sig selv udmærket, i hvert fald hvis reglerne ikke er hensigtsmæssige, det ligger ligesom i det. Men der ligger ikke umiddelbart nogle konkrete planer ud over frikommuneforsøgene, der som sagt er et arvestykke fra VK-regeringens tid, som man vil gøre fra regeringens side for at afbureaukratisere? Man vil gerne tale om det, det vil vi jo alle sam-

men gerne, men nu er det jo regeringen, der har udspilsretten, så derfor efterspørger jeg bare forslag fra regeringens side i lovprogrammet eller andetsteds, for den sags skyld, til at gøre det lettere for kommunerne at udvikle servicen og også få kvalitet i servicen for de samme penge, som der er.

Kl. 14:07

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:08

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Så vil jeg læse op af lovprogrammet her på beskæftigelsesministerens område: Ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring og forskellige andre love netop med henblik på forenklinger, det er for at forenkle vedrørende optagelse og overflytning mellem a-kasser og ydelsessystemet. Så er der ændring af lov om sygedagpenge og lov om ret til orlov og dagpenge ved barsel, det er også et forenklingforslag. Så er der ændring af lov om aktiv beskæftigelsesindsats og forskellige andre love, det er også et forenklingforslag.

På Miljøministeriets område er der ændring af lov om miljøbeskyttelse, det handler om indsamling af batterier og akkumulatorer, som også bliver forenklet, så er der ændring af lov om miljøbeskyttelse, lov om planlægning og andre love, som handler om digital annoncering, obligatorisk digital kommunikation osv., som også er et forenklingforslag. Så er der ændring af lov om Natur- og Miljøklagenævnet og forskellige andre love, som er en reform af den måde, det fungerer på, som også har forenkling som udgangspunkt, og så er der ændring af lov om planlægning, og det er altså en, to, tre, fire, fem, seks, syv lovforslag.

Jeg synes, det er en væsentlig pointe at tage med, at hvis man vil have enklere regler for kommunerne, så skal man kigge på hele regeringens gøren og laden og ikke kun på økonomi- og indenrigsministerens område.

Kl. 14:09

Formanden:
Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også fra hr. Jacob Jensen til økonomi- og indenrigsministeren.

Kl. 14:09

Spm. nr. S 1124

2) Til økonomi- og indenrigsministeren af:

Jacob Jensen (V):

Mener ministeren, at det styrker det kommunale selvstyre, når Folketinget vedtager minimumsstandards for den service, som kommunerne skal levere til borgerne?

Kl. 14:09

Formanden:
Værsgo.

Jacob Jensen (V):

Tak for det. Mener ministeren, at det styrker det kommunale selvstyre, når Folketinget vedtager minimumsstandards for den service, som kommunerne skal levere til borgerne?

Kl. 14:09

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:09

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg er sikker på, at spørgeren er fuldstændig bekendt med regeringsgrundlaget og derfor også ved, at vi ikke har til hensigt at lave mini-

mumsstandards for velfærdsservice. På et område er vi optaget af, hvordan kommunerne kan have tilstrækkeligt med ressourcer, og det er på dagpasningsområdet. For vi tror, det er meget afgørende, at man i kommunen har mulighed for at nærme sig et punkt, hvor man har en minimumsnormering, altså i forhold til børn pr. voksen, som vi kender det fra folkeskolen, hvor vi har klassekvotienter, og det er noget, som vi har levet godt med i mange år uden at synes, at det var en væsentlig hindring for, at kommunerne kunne tilrettelægge deres skolestruktur. Og jeg tror, at lige præcis det at tage hul på at tilføre ressourcer til kommunerne på det her område er et meget væsentligt spørgsmål. Dermed regner jeg også med at få en kvittering for, at der ikke i regeringsgrundlaget er lagt op til minimumsstandards på en lang række forskellige områder, for der deler jeg sådan set spørgrens udgangspunkt.

Kl. 14:10

Formanden:
Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:10

Jacob Jensen (V):

En ting er, hvad der står i regeringsprogrammet, noget andet er, hvad der kommer ud af de forskellige forhandlinger, man accepterer og dermed indgår aftaler om i regeringen. Det er rigtigt, som ministeren bemærker, at bl.a. i forbindelse med finanslovaftalen er der jo netop blevet indgået den her aftale med Enhedslisten om tilførelse af 500 mio. kr. med den hensigt, at man skulle lave minimumsnormeringer for antallet af pædagoger i daginstitutionerne.

Det er derfor, det undrer mig lidt, at man som kommunernes frihedsminister siger, at vi skal have frihed og muligheder for at udvikle og prioritere lokalt. En ting er, at man giver nogle flere penge. Dem har vi måske ikke, så det kan man finansiere ved højere skatter og afgifter, som man gør fra regeringens side. Det er vi uenige i, men det er en anden historie. Det vil man gerne gøre, men man vil samtidig ikke give frihed til at prioritere lokalt. Der kunne være et område i kommunen, der er særlig socialt belastet, og der skulle måske være højere normeringer, og så er der andre steder, hvor der ikke behov for det. Hvorfor ikke lave den prioritering lokalt, kommunalt? Hvorfor skal vi, regeringen, diktere, at der skal være en minimumsnormering og en vis standard. Det synes jeg burde være noget, om hvilket en frihedsminister for kommunerne burde kunne sige, at vi lader det være op til kommunerne selv. Det skal vi fra regeringens side ikke bestemme.

Kl. 14:11

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:11

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg kan høre, at der faktisk tegner sig muligheder for et rigtig godt samarbejde, også på det her område, for tankegangen er netop, at man laver det på kommuneniveau, fordi der er forskel på dagpasningen forskellige steder. Der er nogle boligkvarterer, hvor børnene har et meget stort behov for, at der er mange voksne. Der er måske andre boligkvarterer, hvor forældrene har flere ressourcer, og hvor man i højere grad selv kan sørge for børnenes sproglige udvikling.

Det, der bare er kernen i det, er, at vi ved og kan mærke i skolen, at det gør en forskel, hvilken situation der har været i dagpasningen. Er børnene klar til at komme i skole? Har de et godt sprog? Er de vant til at være sammen med andre? Hvordan fungerer det? At gøre det på kommuneniveau er sådan set en rigtig god start på lige præcis det. 500 mio. kr. gør ikke, at man i alle landets børneinstitutioner eller alle landets kommuner kommer op på et ensartet, højt niveau. Det kan man slet ikke for 500 mio. kr., men man kan starte på det,

og sådan er politik. Man må tage skridtene i den rækkefølge, man kan skræve over det. Og jeg er glad for, at regeringsgrundlaget på den her måde allerede er begyndt at udnytte det, som også var en klar intention fra alle regeringspartierne side før valget, nemlig at sørge for bedre vilkår for vores børn.

Kl. 14:12

Formanden:

Hr. Jacob Jensen.

Kl. 14:12

Jacob Jensen (V):

Men det modsiger jo lidt det, ministeren var inde på i sin første besvarelse. Ministeren siger nu i sit svar, at man skal arbejde mod et ensartet, højt niveau. Jeg tror, det var det, ministeren brugte som udtryk. Et ensartet, højt niveau; betyder det ikke lige præcis, at man gør det ens, uanset om der er et behov det ene sted, der er større, eller et behov, der er mindre et andet sted? Det er det, som ministeren rigtigt siger, og som jeg er enig med ministeren i at der er, og det var også det, jeg selv indledte med at spørge til.

Jeg synes, at det er lidt underligt, at man så siger, at man gerne vil give lidt flere penge. Man vil gerne give frihed til, at kommunerne kan indrette sig, som de nu ønsker. Men på den anden side vil man gerne fra regeringens side arbejde efter, at der skal være et ensartet, højt niveau. Man kan så diskutere, om en ekstra pædagog i hver fjerde institution – jeg tror, det var det, at man oversatte de 500 mio. kr. til – er det. Fair nok, det er så et skridt i en retning. Men et ensartet, højt niveau synes jeg lugter af standardisering og centralisering af, hvordan tingene skal udvikle sig kommunalt, og det er jeg ikke tilhænger af.

Kl. 14:13

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:14

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

Så vil jeg beklage, at jeg har udtrykt mig så klodset, at spørgeren kunne misforstå det. For et ensartet, højt niveau er på kommuneniveau, så man netop inden for kommunen kan prioritere. For jeg tror, at der er forskel. Vi har fået meget store kommuner. Nogle steder er det geografisk meget store kommuner, andre steder er det meget store kommuner med hensyn til, hvor mange borgere der bor i kommunen. Derfor tror jeg, at det er vigtigt, at man inden for kommunen kan sige, at der er forskellige behov rundt omkring. Det skyldes, at vores daginstitutioner og dagpasning ligger på forskellige adresser og i forskellige boligkvarterer. Nogle steder bor folk tæt, andre steder bor de længere fra hinanden. Det tror jeg er en væsentlig kommunal prioritering.

Jeg synes også, det er vigtigt, at vi siger, at vi gerne vil tilføre ressourcer til lige præcis den her opgave, for vi kan se, hvordan det kommer godt tilbage igen i form af, at børnene får et bedre sprog, de bliver roligere, de bliver bedre i stand til at samarbejde med hinanden, hvis de er sammen med flere voksne. Derfor synes jeg sådan set, det er meget godt, at vi tilfører ressourcer på det her niveau. Men som spørgeren siger, tager man for 500 mio. kr. et skridt i retning af at gøre vores regeringsgrundlag til virkelighed, men det ikke det, der gør, at vi får en minimumsstandard, heller ikke på kommuneniveau. Det her er et skridt på vejen og ikke mere.

Kl. 14:15

Formanden:

Hr. Jacob Jensen for det sidste spørgsmål.

Jacob Jensen (V):

Så skal jeg prøve at se, om jeg kan forstå det rigtigt, for når ministeren siger, at det skal være ensartet på kommuneniveau – det betyder altså, at niveauet skal være det samme fra kommune y til kommune x og kommune z – er jeg ikke enig i det. For selv hvis man sammenligner kommune for kommune, vil der også der være forskelle i de behov.

Der er kommuner, der generelt set ligger i nogle områder, hvor der er flere socialt belastede områder, og der er kommuner, der ligger i områder, hvor det samme ikke er tilfældet. Så selv på kommuneniveau synes jeg faktisk ikke, og synes vi i Venstre faktisk ikke, at der burde være den ensartethed og den standardisering, som jeg forfatter, at regeringen, støttet af Enhedslisten, lægger op til i sit finanslovsforslag.

Jeg må så spørge, om det betyder det, ministeren siger om, at man gerne vil give ressourcerne finansieret af højere skatter og afgifter, men at man så vil lade det være op til kommunerne selv at prioritere, hvordan ressourcerne så skal tildeles. Skal det eksempelvis ske via bloktilskuddet, så man siger: Det er de 500 mio. kr., og dem kan I så få at lege med, de skal godt nok gå til noget bestemt, men det er over bloktilskuddet. Eller hvordan havde ministeren tænkt sig, at det rent konkret skulle ske?

Kl. 14:16

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:16

Økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager):

For at der ikke skal være nogen misforståelser, vil jeg først og fremmest sige, at det, vi taler om, er kommunale minimumsnormeringer. Det vil jo sige, at man sagtens kan gå over dem, hvis det er det, man vil, for det kan der godt være grunde til. Det skal jeg slet ikke kloge mig på, for der er kompetente og ansvarsfulde kommunalpolitikere, som har et meget, meget tættere kendskab til, hvordan deres kommuner fungerer, end jeg.

Det er sådan set det, der er det mest afgørende her, nemlig at vi kan tage et nationalt ansvar for at lave nogle rammer, at vi kan tage et nationalt ansvar for at tilføre ressourcer.

Når jeg undrer mig lidt over det, som spørgeren siger, er det jo bl.a., fordi vi i vores udligningssystem sådan set forsøger at gøre det muligt for kommuner, hvis de tager fuldstændig identiske beslutninger, at have et nogenlunde ensartet serviceniveau.

Det er jo et eller andet sted den balance, der hele tiden skal holdes, nemlig at man som borger i Danmark kan regne med, at man bliver nogenlunde lige behandlet, fordi sådan er det endnu en gang, men at der er vide rum for kommunale prioriteringer, fordi vi har lokalt folkevalgte, som skal tage ansvar for det, og så må de også blive mødt med den tillid, at det er det, de gør.

Derfor håber jeg også, at spørgerens interesse i dag er et tilsagn om også at sørge for, at gruppefællerne bliver nede fra ølkassen i stedet for at hoppe op og kræve nye regler, hver gang der viser sig et problem, for problemer er der jo, menneskeligt eller politisk skabte.

Kl. 14:17

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet. Det var det sidste spørgsmål til økonomi- og indenrigsministeren.

Det næste spørgsmål er fra hr. Dennis Flydtkjær til skatteministeren.

Kl. 14:17

Spm. nr. S 1160

3) Til skatteministeren af:

Dennis Flydtkjær (DF):

Er det ministerens holdning, at forsøget med den forøgede toldkontrol var en fiasko, set i lyset af at man bl.a. konfiskerede 13.700 pct. flere stoffer i den periode, kontrollen bestod, sammenlignet med samme periode sidste år, og i bekræftende fald, mener ministeren så, at det er seriøst at foretage en sådan konklusion på baggrund af en så kort forsøgsperiode?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 14:17

Dennis Flydtkjær (DF):

Er det ministerens holdning, at forsøget med den forøgede toldkontrol var en fiasko, set i lyset af at man bl.a. konfiskerede 13.700 pct. flere stoffer i den periode, kontrollen bestod, sammenlignet med samme periode sidste år, og i bekræftende fald, mener ministeren så, at det er seriøst at foretage en sådan konklusion på baggrund af en så kort forsøgsperiode?

Kl. 14:18

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:18

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Tak, formand, og tak for spørgsmålet. Det er regeringens politik at sikre en effektiv bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet inden for Schengensamarbejdet. Danmark skal i samarbejde med vores nabolande udføre en effektiv toldkontrol baseret på en mobil, fleksibel og efterretningsbaseret indsats i overensstemmelse med de fælles regler, der gælder i EU.

Planerne fra maj 2011 om kontrolanlæg på grænsen er alene en symbolpolitisk anvendelse af ressourcerne og vil derfor ikke blive gennemført. Annulleringen af aftalen er således primært begrundet i, at ressourcerne skal anvendes mere moderne og effektivt. Stigningen i beslaglæggelsen af khat i de 3 måneder, som resultaterne af den øgede toldkontrol dækker, skyldes især et enkelt stort parti khat. Denne ene store beslaglæggelse giver ikke belæg for at konkludere, at der er tale om en trend på området. Det afgørende for regeringen er, at vi vil anvende ressourcerne mere moderne og mere effektivt, og det gør vi ved at flytte ressourcerne til fleksible mobile enheder, der skal operere som baglandspatroljer med indsatser i de grænseområder.

Kl. 14:19

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 14:19

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for svaret. Jeg ved ikke, om det var en forglemmelse, men skatteministeren kom ikke ind på, om han mente, at en periode på 3 måneder kunne danne basis for at lave en statistisk udlægning af det her. Hvis han mener det, kunne det være meget sjovt at høre, om skatteministeren så også mener, at man vil kunne annullere regeringens arbejde efter de første 3 måneder ud fra f.eks. meningsmålinger. Det kunne være meget sjovt at se, om han kom frem til samme konklusion.

Jeg er bestemt ikke enig med skatteministeren i, at det her er symbolpolitik. Selv om man ser bort fra den her enkeltstående fangst – som man i øvrigt ikke kan udelukke også er sket på grund af den øgede grænsekontrol – er det altså stadig væk en stigning på 2.000 pct. i forhold til konfiskering af stoffer. Hvad angår konfiskeringen

af illegale pengebeløb, er der en stigning på over 500 pct. Så jeg forstår ikke helt, hvordan skatteministeren kommer frem til, at det her har været en fiasko, og at det ikke haft den store effekt. Jeg mener, at det har været en kæmpesucces.

Kl. 14:20

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:20

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg tror, det bør være klart for de fleste, at de grænsebomme, som Dansk Folkeparti ønskede opført, var en fiasko med hensyn til Danmarks omdømme, men faktisk også med hensyn til effektiv anvendelse af ressourcer. SKATs egen evaluering – som også er oversendt til Skatteudvalget – fastslår helt klart, at den samlede vurdering er, at den øgede indsats i perioden juli-september 2011 ikke i sig selv har givet en nævneværdig forøgelse af beslaglagte varer m.v. Det er klar besked, og det er også årsagen til, at regeringen har truffet en beslutning om at bruge ressourcerne mere effektivt.

Hvad angår beslaglagte penge, skyldes de forbedrede resultater en helt særskilt indsats, som SKAT har gjort fra den 1. januar 2011. Det er baggrunden for den statistiske fremdrift.

Kl. 14:21

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 14:21

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er lidt spøjst, for den nye grænsekontrol var jo ligesom delt op i tre faser, hvoraf man kun nåede at indfase fase 1. Så den fase med de nye bygninger og nummerpladescannere osv. var man faktisk slet ikke kommet til. Man var kun kommet til fase 1, hvor der var øget toldkontrol. Og jeg synes, det er lidt bemærkelsesværdigt, at man siger, at det ikke har haft nogen effekt. Altså, et plus på 13.700 pct. – det er da en øget kontrolgevinst, skulle jeg synes. Det samlede pengebeløb er et plus på 500 pct.

Men for at vende tilbage til det med tidsperioden, altså det, at man kun har målt det på 3 måneder, vil jeg sige, at jeg så en udsendelse i tv, hvor direktør for SKAT København, Erling Andersen, sagde, at han var enig i, at en periode på 3 måneder var alt for lidt til at kunne evaluere det her. Hvis man skulle have et ordentligt statistisk grundlag, skulle man op på 12 måneder for at se effekten af det.

Er skatteministeren ikke enig i, at det er lidt for hurtigt at gå ud at skyde sådan en grænsekontrol ned, når den faktisk har givet en bemærkelsesværdig effekt? Man har kun givet den 3 måneder og vælger så at fjerne den igen. Er det ikke lidt for tidligt?

Kl. 14:22

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:22

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Jeg vil gerne understrege, at indsatsen ikke har haft nogen nævneværdig effekt. Den meget markante stigning, som spørgeren omtaler, skyldes beslaglæggelsen af et enkeltstående parti khat på 3.156 kg. Og det er baggrunden for det statistiske hop.

SKAT fastslår jo helt klart, at der ikke har været nogen nævneværdig effekt af grænseaftalen, og når regeringen så insisterer på, at ressourcerne skal anvendes effektivt og så godt som muligt, så har den helt klare vurdering været, at det gøres bedre i forhold til ønsket om at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet via mere mobile og efterretningsbaserede enheder. Det er den moderne måde at be-

kæmpe det meget komplekse problem på, som grænseoverskridende kriminalitet er. Det gør man ikke bare ved at gennemføre indsatsen på selve grænsenstregen. Det er en gammeldags måde, og det medfører ikke tilstrækkelige resultater.

Kl. 14:23

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 14:23

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er jo rigtigt, at beslaglæggelsen af cannabis og khat osv. er steget med 13.700 pct., og skatteministerens argumentation er, at det skyldes et enkeltstående beslaglæggelsestilfælde, at stigningen er så stor. Men hvis vi så vælger at se bort fra det og siger, at det ikke er på grund af den nye grænsekontrol, at man har gjort den fangst, så er der altså stadig væk en stigning på cirka 2.000 pct. Altså, man skal da have skyklapper på for at sige, at en stigning på 2.000 pct. på 3 måneder ikke er en bemærkelsesværdig stigning.

Så vil jeg også komme ind på noget andet. Altså, man har jo valgt her i det lovforslag, vi behandler lige nu, at foreslå stigninger i afgifter på cigaretter, øl og vin osv., som gør, at der kommer en øget illegal grænsehandel med nogle af de her varer. Ville det ikke være oplagt, at man så opretholdt den her øgede toldkontrol? Hvor fanger man nemmest indsmugling af illegale varer, som kommer ind på grund af grænsehandel? Det må da være ved at lave en kontrol ved grænsen. Er skatteministeren ikke enig i, at det kan virke lidt mærkværdigt, at man fjerner alle toldere, samtidig med at man øger incitamentet til øget smugling over grænserne?

Kl. 14:24

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 14:24

Skatteministeren (Thor Möger Pedersen):

Det er et meget interessant spørgsmål, og det er derfor også vigtigt lige at fremhæve, at regeringen faktisk sikrer en bedre udnyttelse af toldressourcerne ved i stedet for at opstille toldere på grænsenstregen faktisk at gennemføre mobile og efterretningsbaserede indsatser, samtidig med at vi i forbindelse med finansloven for 2012 laver en yderligere opgradering af indsatsen imod illegal handel med afgiftspligtige varer. Så samlet set er der faktisk tale om, at regeringen gør en langt mere ambitiøs og også moderne og virkningsfuld indsats end den, det tidligere flertal stod for.

Jeg synes, det ville klæde spørgeren og spørgerens parti, Dansk Folkeparti, at erkende, at der var tale om symbolpolitik med ønsket om at have en stærk toldstyrke på selve grænsenstregen; at have fysiske anlæg. Det er allerede nu fastslået, at det ikke havde nogen nævneværdig effekt. Lad os da bruge ressourcerne effektivt i en krisetid, hvor dansk økonomi er presset, samtidig med at vi sikrer et godt og ordentligt omdømme for landet i resten af Europa.

Kl. 14:25

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er til transportministeren af fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 14:25

Spm. nr. S 1132

4) Til transportministeren af:

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Mener ministeren, at det er sund fornuft, at det er afstandskrav og ikke besøgstal, der er kriteriet for, om en turistattraktion kan få skiltning fra motorveje?

Formanden:

Fru Anne-Mette Winther Christiansen, værsgo.

Kl. 14:25

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Spørgsmålet lyder:

Mener ministeren, at det er sund fornuft, at det er afstandskrav og ikke besøgstal, der er kriteriet for, om en turistattraktion kan få skiltning fra motorveje?

Kl. 14:25

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:25

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Der foregår for tiden et arbejde med at gøre det tidligere igangsatte forsøg med opsætning af det, vi kalder brune turistskilte, langs motorvejene landsdækkende, og det synes jeg sådan set er positivt. De seværdigheder og attraktioner, som der skiltes med, er udvalgt på baggrund af indstilling fra Naturstyrelsen, Kulturarvsstyrelsen og VisitDenmark. Indstillingen er forelagt et udvalg bestående af repræsentanter for det tidligere økonomi- og erhvervsministerium, Naturstyrelsen, Samvirkende danske Turistforeninger, HORESTA, Kulturarvsstyrelsen, KL, Friluftsrådet, Dansk Turismefremme og Vejdirektoratet. Så tror jeg faktisk, at de alle sammen er med.

Der er i forbindelse med arbejdet opstillet nogle principper for, hvorledes opsætningen af turistskilte skal ske. Principperne indebærer bl.a., at der alene i helt særlige tilfælde skiltes med seværdigheder uden for 10 km fra motorvejen. Endvidere må der kun opstilles én tavle i hver retning pr. seværdighed, og turistskiltene må ikke kræves suppleret med nye opfølgende vejskilte.

For så vidt angår princippet om, at der alene i særlige tilfælde skiltes med seværdigheder, der ligger uden for 10 km fra motorvejen, synes jeg alt andet lige, at det giver god mening. Hvis vi ikke fastlagde nogle overordnede principper for ordningen, ville vi risikere, at der kom krav om skiltning til, ja, stort set alt mellem himmel og jord. Det ville fordyre ordningen, og jeg tror også, det ville udhule værdien af skiltningen. Men jeg synes også, det er vigtigt at understrege, at der netop er tale om overordnede principper, og så vil man selvfølgelig i særlige tilfælde i forbindelse med f.eks. afstandskrav kunne se på det helt konkrete tilfælde.

Kl. 14:27

Formanden:

Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 14:27

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Det var en fin opstilling. Det bekræftede sådan set blot mit spørgsmål, nemlig om det er sund fornuft, der er inde over, for der har jo været rigtig mange interessenter med. Alligevel må jeg så undre mig, når jeg ser, at listen viser, at der godt kan skiltes til LEGOLAND – og undskyld, der er 30 km fra den østjyske motorvej ind til LEGOLAND – men at man så ikke kan vælge en attraktion lidt nordligere, som hedder Djurs Sommerland, og som har 660.000 besøgende. Men det kan vi komme tilbage til under næste spørgsmål.

Det, jeg gerne vil vide, er: Er det muligt, at ministeren kunne have en overvejelse om, at det kunne være andre kriterier, som kunne være med til at vurdere, hvordan man placerer skiltene?

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:28

dentlig og lødige information til turister, så de kan komme frem og få brugt nogle af deres penge på de der forlystelsesanlæg, samtidig med at vi også tænker på trafikssikkerhed, natur og miljø.

Kl. 14:30

Kl. 14:28

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er rigtigt, at vi vender tilbage til det, og jeg tror, at mit næste svar gør spørgeren lidt glad. Men lad det nu vente.

Jeg tror, man skal passe på med kriterierne her. Jeg tror, man skal passe på med, hvor meget man af turistmæssige årsager sætter skilte op langs med vores motorveje. Og så ved jeg ikke, om man måske også overvurderer betydningen af det her. Jeg tror, at for rigtig mange, som eksempelvis skal til et legeland eller en anden stor seværdighed, er det ikke en spontan handling, fordi man ser et skilt. Jeg tror, det er noget, man har forberedt hjemmefra, og så tror jeg, der er flere som mig, der i den situation vil bruge en GPS, for så kommer man direkte derhen, hvor man skal være.

Jeg siger det her, for at man ikke skal få indtrykket af, at hvis man ikke får skiltet, er det fuldstændig håbløst at få besøgstallet til at sige. Jeg siger det her, fordi jeg tror, der også er noget omkring trafikssikkerhed, jeg tror, der er nogle principper her, som er vigtige at få fastholdt. Jeg tror måske, at både spørgeren og jeg kan være enige om, som vi har kunnet se i andre lande, at motorvejene er fuldstændig fyldt med, hvad skal man sige, ligegyldige informationer i forhold til dem, der skal køre på motorvejene. Det tror jeg ikke er attraktivt, og jeg tror, vi skal være restriktive på det her område.

Kl. 14:29

Formanden:

Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 14:29

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Naturligvis skal vi være saglige i vores placering af skiltene. Alligevel må jeg nok sige, at når man kører i andre lande på motorvejsnettet, bliver man dog inspireret af, at der er skiltning, som viser, at hvis man tager denne frakørsel, har man altså også en attraktion længere ind i landet, og at man dermed er på sikker vej. Og det fjerner dog immer væk noget forvirring, hvis man alligevel er lidt i tvivl.

Det næste er, at jeg mener, det hører med under VisitDenmarks store interesse, at vi gør oplysningerne så tydelige som muligt: Hvor er det, vi er, og hvad er det, vi kan repræsentere? Vi må ikke glemme, at turisterhvervet er vores tredjestørste erhverv i Danmark, så er det ikke sådan, at vi bør være mere åbne over for, hvordan vi vælger vores skiltning til attraktioner, der kunne have en værdi for at vise landet frem?

Kl. 14:30

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:30

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jamen der skal ikke herske nogen tvivl om, at jeg synes, turisterhvervet er vigtigt. Jeg synes, det er vigtigt, at vi giver turister gode og ordentlige og lødige informationer. Det er slet ikke det, jeg taler om her. Jeg taler bare om at finde en balance, hvor det også handler om trafikssikkerhed. Det tror og håber jeg i hvert fald at vi kan blive rimelig enige om.

Det er også derfor, at VisitDenmark er med i hele beslutningsprocessen her, de er en væsentlig del af det. Jeg smilte lidt, da jeg læste den lange remse af organisationer op, som har indflydelse på det her, men det er jo netop for at signalere, hvor vigtigt vi i realiteten synes det er. Så vi når forhåbentlig den balance, der hedder, at vi giver or-

Formanden:

Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 14:30

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg har jo erfaret, at det ikke er sådan, at de har den samme skræk i andre lande, nemlig at der kun må være fire linjer på et skilt, for ellers kan man ikke forholde sig til, hvad der står. Og jeg har heller ikke den skræk, som vi i Danmark også lægger ind over, nemlig at der ikke må stå for mange skilte, for så bliver vi forstyrret. Det er jo sådan, at brune skilte er til turistattraktioner, og jeg mener klart, at det ville være en måde, vi kunne profilere også vores østjyske områdene bedre på, nemlig ved at vi i hvert fald havde disse skilte til at vise vej. Og jeg mener ikke, det er korrekt, at man går ind og siger, at en attraktion som LEGOLAND med en afstand på 30 km sagtens kan blive skiltet, mens andre attraktioner pludselig rammer 10-kilometersgrænsen, så der kan ikke skiltes. Der mener jeg klart vi kunne gå ind og kigge på andre parametre.

Kl. 14:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Transportministeren.

Kl. 14:31

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg synes, at man hele tiden skal blive klogere på det her område.

Jeg har sådan set bare to mål, som jeg synes er vigtige, dels at give, som også spørgeren efterlyser, ordentlig information til turister, dels en eller anden balance i forhold til trafikssikkerhed: Hvor meget skal vi skilte eksempelvis motorvejsnettet til med? Jeg har hvert fald set eksempler i andre lande, som jeg ikke synes er heldige, og som jeg synes vi skal undgå at få i Danmark. Men at finde den der naturlige, sunde balance tror jeg sådan set at vi alle sammen er enige i.

Kl. 14:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak, og det var slut på spørgsmål nr. 4.

Så går vi til spørgsmål nr. 5, og det er stillet til transportministeren, og det er også af fru Anne-Mette Winther Christiansen, Venstre.

Kl. 14:32

Spm. nr. S 1133

5) Til transportministeren af:

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Er ministeren indstillet på at finde en løsning, så der i fremtiden kan skiltes til Djurs Sommerland fra østjyske motorveje?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Anne-Mette Winther Christiansen, værsgo.

Kl. 14:32

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Spørgsmålet lyder: Er ministeren indstillet på at finde en løsning, så der i fremtiden kan skiltes til Djurs Sommerland fra østjyske motorveje?

Kl. 14:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Transportministeren.

Kl. 14:32

Kl. 14:35

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Som jeg pointerede i mit tidligere svar, er det Naturstyrelsen, Kulturarvsstyrelsen og VisitDenmark, som har vurderet og efterfølgende indstillet, til hvilke turistmål de finder der skal ske opstilling af turistskilte, og det er korrekt, at Djurs Sommerland ikke er blandt de udpegede seværdigheder.

På baggrund af spørgsmålet vil jeg bede Vejdirektoratet om at forelægge spørgsmålet for Naturstyrelsen, Kulturarvsstyrelsen og VisitDenmark og så understrege, at det jo selvfølgelig er dem, der foretager vurderingen. Men jeg vil bede dem på baggrund af spørgsmålet om at give den vurdering.

Kl. 14:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 14:33

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Jeg takker så meget for, at ministeren vil gå ind i det, men vil spørge, om vi så også kan lave en aftale om, at vi igen tager spørgsmålet op politisk, hvis svaret falder negativt ud, for det kan dog ikke altid være interessenter uden for området, der er inde over, når det er os, der er forpligtede til at sætte skiltene op, og vi fra Christiansborg beslutter, hvordan de skal stå. Så jeg vil gerne bede om, at ministeren siger, at vi mødes igen, hvis der er udsigt til, at det her ikke falder ud til fordel for Djurs Sommerland.

Kl. 14:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:33

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Når spørgeren spørger, som spørgeren gør, vil jeg svare tindrende klart med et nej. Det ville i den grad være at lægge politisk pres på nogle mennesker, som vi har bedt om at vurdere det her ud fra nogle saglige hensyn. Så derfor vil jeg gerne sige, at med det her spørgsmål kan man være helt sikker på, at jeg efterfølgende under ingen omstændigheder, uanset hvad svaret måtte blive, vil tage det op politisk, for det ville være at lægge et helt urimeligt pres på nogle organisationer, som vi har bedt om at styre det her.

Kl. 14:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Anne-Mette Winther Christiansen.

Kl. 14:34

Anne-Mette Winther Christiansen (V):

Så må jeg så love ministeren, at han vil høre igen, når jeg nu oplever, hvordan svarene kommer, fordi det er virkelig magtpåliggende, at man forholder sig til 660.000 besøg, og at det er en meget stor attraktion uden for København, som oplever at blive kørt over af, at der ikke kan skiltes, mens andre attraktioner kan skiltes. Så jeg følger sagen videre og glæder mig til at se, hvordan der arbejdes. Jeg er glad for ministerens imødekommenhed om at forelægge den til flere og se på sagen, og det takker jeg for.

Kl. 14:34

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Transportministeren.

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Selv tak. Jeg vil så bare fastslå to ting. Den ene er armslængdeprincippet, som jeg tror vi i Folketinget skal værne om. Den anden ting, jeg vil sige, er, at hvis vi skulle til at have lovforslag, hver eneste gang vi skulle sætte et skilt op, og det var Folketingets flertal, der skulle bestemme det, så tror jeg ikke, at det ville være den smarte måde. Jeg tror faktisk, at det, min forgænger lavede, hvor han tilrettelagde det her og sørgede for, at alle interesserede parter og dem med en faglig baggrund, som laver de her vurderinger, var inde over det, i det lange løb tjener os bedst.

Kl. 14:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det slut med spørgsmål 5.

Vi går til spørgsmål 6 til transportministeren af hr. Jan E. Jørgensen, Venstre.

Kl. 14:35

Spm. nr. S 1134

6) Til transportministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Vil ministeren oplyse, hvornår regeringen agter at sænke taksterne på den offentlige trafik i hovedstaden, sådan som det blev lovet københavnerne i valgkampen bl.a. på store annoncer på de københavnske busser?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 14:35

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. Vil ministeren oplyse, hvornår regeringen agter at sænke taksterne på den offentlige trafik i hovedstaden, sådan som det blev lovet københavnerne i valgkampen bl.a. på store annoncer på de københavnske busser?

Hvis ministeren ikke bemærkede busserne, har jeg her taget et fint billede med, hvor vi ser en stor HT-bus, hvor man på bagenden kan se et billede af Villy Søvndal, fra før han blev udenrigsminister, hvor der står: 40 pct. billigere tog- og buskort i København.

Kl. 14:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det billede indgår ikke i spørgsmålet.

Kl. 14:36

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg har 1 minut til at stille mit spørgsmål.

Kl. 14:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Nej, den første gang er for at læse spørgsmålet op. Så har ministeren 2 minutter til at svare, og så har spørgerne først 2 minutter og dernæst to gange 1 minut. Den første gang er kun for at læse spørgsmålet op. Transportministeren.

Kl. 14:36

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Lad mig starte med at understrege, at regeringen har et klart mål for den kollektive trafik, nemlig at den skal være bedre og billigere at bruge. Men det betyder også, at vi skal skaffe en ansvarlig finansiering til det, og at vi arbejder med vores mål på en fornuftig måde, så vi ikke haster omfattende ændringer igennem. Jeg tror, at begge punkter er i alles interesse.

Jeg vil gerne sikre en nedsættelse af taksterne i den kollektive trafik, og at vi gør den så attraktiv som overhovedet muligt. Derfor har jeg også igangsat en analyse af, hvordan vi sammensætter takstnedsættelserne, så de får den størst mulige effekt. Takstnedsættelserne skal så vidt muligt bidrage til at få folk ud af bilerne og ind i tog og busser. De skulle nødtigt bidrage til at hive folk væk fra cyklerne og over i busserne. Derfor skal takstnedsættelsen naturligvis også finansieres på en fornuftig måde, bl.a. via indtægter fra trængselsafgiften.

Kl. 14:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 14:37

Jan E. Jørgensen (V):

Men når jeg har stillet spørgsmålet, er det jo, fordi man den 14. september i valgkampen kunne læse i Jyllands-Posten, at Socialistisk Folkeparti lovede billigere billetter inden jul. Nu har jeg jo bemærket, at der er ved at komme julepynt op i gadebilledet, så jeg tænkte, at vi måtte være ved at nærme os jul. På det tidspunkt udtalte SF's ordfører på området, fru Pia Olsen Dyhr:

»"Ideen er, at månedskort skal blive billigere inden jul. Det tager nok omkring tre måneder at få på plads," siger SF's forbrugerordfører Pia Olsen Dyhr.«

Videre ville fru Pia Olsen Dyhr ifølge artiklen garantere en prisnedsættelse på 40 pct. på månedskort og så 25 pct. på klippekort, men om det præcist ville blive 3 måneder, kunne hun dog ikke love. Men i en senere artikel har hun så udtalt, at hvis ikke der var sket noget inden 4 måneder, så måtte man ringe og skælde hende ud. Og 4 måneder er så noget, der udløber den 11. januar, så på det tidspunkt kan vi altså ringe og skælde hende ud.

Men jeg synes ikke, at jeg fik noget svar af ministeren på mit spørgsmål, for jeg har så forstået, at det bliver ikke inden jul, når der skal nedsættes analysegruppe, og hvad ved jeg, på trods af at det altså blev lovet i valgkampen. Men hvornår bliver det så?

Kl. 14:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Transportministeren.

Kl. 14:39

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Når der er penge til det. Det er rent faktisk sådan, at regeringen har et forsigtighedsprincip. Når vi er så omhyggelige med det, er det jo bl.a., fordi vi overtog en situation fra den tidligere regering, som jo havde kraftig deltagelse af spørgerens parti, med et underskud på 96 mia. kr., og det er trods alt temmelig mange penge.

Derfor er det selvfølgelig fuldstændig afgørende, at den nye regering sørger for at få orden i økonomien, men det betyder også, at vi samtidig vil gøre alt for at leve op til det, som vi er optaget af som ny regering, nemlig både bedre og mere effektiv, men også billigere kollektiv trafik. Så det kommer, når vi får mulighed for det. Det er en klar og en højt prioriteret målsætning for regeringen.

Kl. 14:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 14:39

Jan E. Jørgensen (V):

Jamen jeg synes stadig væk ikke, at ministeren svarer på mit spørgsmål. Altså, hvornår? Taler vi om 2012, taler vi om 2013, taler vi om 2014, taler vi om 2015? Hvornår regner ministeren med – bare sådan

nogenlunde – at man får råd? Jeg går ud fra, at ministeren lægger nogle planer for økonomien, og hvornår man får råd til det her.

De her spørgsmål blev også stillet i valgkampen. Der var jo nogle, bl.a. fra mit parti, der spurgte Socialdemokraterne og SF om, hvor de ville finde pengene henne. Dengang sagde man jo bl.a., at man kunne låne pengene af ATP. Det var noget, som Pia Olsen Dyhr var ude med, altså at man kunne låne pengene i ATP, og så kunne man få råd til at sætte taksterne ned.

Så har man jo også talt meget om en betalingsring, som skulle skaffe et provenu på 2 mia. kr. Det indgik i S og SF's plan, at den ene milliard, man fik ind, så skulle bruges på forbedringer af den kollektive trafik, og at den anden milliard skulle bruges på takstnedsættelser. Kan jeg så udlede, at betalingsringen heller ikke bliver til noget i denne omgang eller hvad?

Kl. 14:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Transportministeren.

Kl. 14:40

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg må sådan set kvittere for spørgerens polemiske måde at spørge på – det er sådan på et relativt højt niveau, må man sige. Det er det der med at komme med 25 påstande, og så skære det ned til en til sidst. Det er en skole, som er o.k., men som jo er set før her i Folketinget, vil jeg gerne sige.

Nej, det er rent faktisk sådan, at vi har en regering, som er ansvarlig i forhold til økonomien. Vi erkender sådan set, at vi overtager en situation med et underskud på 96 mia. kr., fordi der var en regering forud for os, der ikke var helt så ansvarlig i forhold til økonomien. Og derfor vedkender vi os også, at der er et forsigtighedsprincip – vi bruger ikke pengene, førend vi har dem. Derfor er der ingen tvivl om, at regeringen vil arbejde for bedre, mere effektiv og billigere kollektiv trafik, men pengene skal være til det, før det kan lade sig gøre at gennemføre det.

Kl. 14:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 14:41

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg takker meget for rosen. Men det her var jo noget, der også var oppe at vende i valgkampen. I den anledning udtalte Venstres politiske ordfører, fru Ellen Trane Nørby, følgende: SF startede valgkampen med at sige, at de havde et forsigtighedsprincip, så man ikke kunne sænke taksterne i det offentlige, før man fik penge ind fra betalingsringen. Her på valgkampens sidste dag går de ind og bryder det. Det er SF's politik i en nøddeskal.

Skal jeg så forstå det på den måde, at transportministeren er enig med Venstre i, at de løfter, der kom fra SF's side i valgkampen, var urealistiske og ikke kunne lade sig gøre og var økonomisk uansvarlige?

Kl. 14:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Transportministeren.

Kl. 14:42

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Man kunne måske tage den diskussion i et forsamlingshus et eller andet sted, hvor også SF var repræsenteret. Jeg kan sådan set kun gentage, hvad jeg efterhånden nu har sagt temmelig mange gange. Der er ingen tvivl om regeringsgrundlaget. Alle, der har lyst til det, kan sætte sig ned og læse det. Regeringen er dybt optaget af, at vi får

bedre og mere effektiv og billigere kollektiv trafik. Det vil vi arbejde stenhårdt på.

Vi vil også med en betalingsring sørge for, at vi får færre biler ind i den her by, og at vi får flere og bedre og mere effektiv og billigere kollektiv trafik. Vi bekymrer os faktisk om de mange mennesker, som hver dag må bruge så meget tid på at sidde i trængsel for noget så naturligt som at skulle fra sit hjem og til sit arbejde og tilbage igen. Dem bekymrer vi os faktisk om, og det var måske også en klog idé, hvis Venstre begyndte at bekymre sig om de mange mennesker.

Kl. 14:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det var slut på spørgsmål 6.

Det næste er spørgsmål 7, og det er ligeledes stillet til transportministeren af hr. Jan E. Jørgensen fra Venstre.

Kl. 14:43

Spm. nr. S 1135

7) Til transportministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med regeringens valgløfter, at taksterne på offentlig transport stiger næste år?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 14:43

Jan E. Jørgensen (V):

Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med regeringens valgløfter, at taksterne på offentlig transport stiger næste år?

Kl. 14:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Transportministeren.

Kl. 14:43

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Som jeg netop sagde i besvarelsen af det foregående spørgsmål, er det regeringens politik, at den kollektive trafik skal være bedre og billigere. Det fremgår også, som jeg har sagt flere gange, af regeringsgrundlaget. Det er bl.a. derfor, vi etablerer trængselsafgift i hovedstadsområdet, så der bliver råd til markant at forbedre den kollektive trafik. Taksterne i den kollektive trafik kan fra år til år ikke stige mere end takstloftet. Takstloftet, som er fastsat i lov om trafik-selskaber, lægger låg på regulering af taksterne, så de ikke stiger mere end stigningen i de omkostninger, som trafikskaberne har til brændstof, lønninger m.v.

Jeg mener grundlæggende, at princippet bag takstloftet er fornuftigt, for det sikrer nemlig, at trafikskaberne økonomi hænger sammen, og dermed at selskabernes stigende omkostning til brændstof og lønninger ikke skal finansieres af de kommunale eller regionale budgetter. Samtidig sikrer det, at trafikskaberne ikke må sætte taksten op med mere, end hvad disse stigninger i udgifterne tilsiger. De udmeldinger om stigninger for 2012 handler alene om takstregulering i overensstemmelse med takstloftet. Takstloftet sikrer eksempelvis, at DSB ikke kan sætte taksterne kraftigt op for på den måde at rette op på de økonomiske problemer, som selskabet står med. Regeringen valgte tværtimod under finanslovforhandlingerne at prioritere at annullere den tidligere regerings krav til DSB på 300 mio. kr., fordi det ikke kan lade sig gøre med den økonomi, som DSB har i øjeblikket.

Kl. 14:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jan E. Jørgensen.

Jan E. Jørgensen (V):

Jeg hørte slet ikke, at ministeren svarede på mit spørgsmål. Det, jeg spurgte om, var, om ministeren mener, at det er i overensstemmelse med regeringens valgløfter – altså de valgløfter, man afgav, da der var valgkamp, og før man dannede regering – at taksterne på offentlig transport stiger næste år. Valgløfterne gik jo ud på, at taksterne ikke skulle stige, men at de tværtimod skulle falde. Er det i overensstemmelse med de valgløfter om, at prisen på månedskort skulle falde med 40 pct., og at prisen på et klippekort skulle falde med 25 pct., at prisen nu i stedet for at falde med henholdsvis 40 pct. og 25 pct. stiger med 5,6 pct. for et klippekort til en voksen og med 4,7 pct. for et periodekort til en voksen, og at de unge under 16 år får prisstigninger på 6,3 pct., og at pensionisterne får prisstigninger på 5,2 pct.? Der er vel trods alt et vist spring fra en prissænkning på 40 pct. og til en prisstigning på 6 pct. Det er sådan set et forholdsvis simpelt spørgsmål: Mener ministeren, at der er overensstemmelse mellem de valgløfter, som S og SF afgav i valgkampen, og den faktisk førte politik, vi ser nu, hvor taksterne altså ikke falder, men i stedet for stiger? Det var det, der var mit spørgsmål, og det synes jeg egentlig ikke jeg fik svar på.

Før ministeren så henviser mig til forsamlingshusene, hvor SF også er til stede, kan jeg sige, at ministerens egen partifælle i valgkampen hr. Rasmus Prehn jo også har været ude at udtale sig om det. Efter valgkampen har hr. Rasmus Prehn sagt følgende med hensyn til, hvornår billetpriserne så falder:

»Bare jeg kunne svare på det. Det bedste, jeg kan svare, er, at det sker hurtigst muligt. Men det var ikke med på finansloven i denne omgang, så det bliver ikke i 2012«.

Og fru Anne Bastrup fra SF har fulgt op:

»Så hurtigt, som det er fysisk og teknisk muligt. Den politiske vilje er der«.

Så vil jeg spørge om, hvilke fysiske og tekniske hindringer det er, der gør, at taksterne ikke kan blive sat ned?

Kl. 14:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Transportministeren.

Kl. 14:47

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det var da fantastisk kloge citater fra de to ordførere, som jeg sådan set helt og holdent kan tilslutte mig. Vi kan godt tage det en gang til, for det er måske mig, der er dårlig til at forklare, eller det er måske spørgerens manglende vilje til at ville forstå de svar, der bliver givet. Jeg vil bare gentage: Den her regering har et forsigtighedsprincip, og det kunne man ønske sig den forrige regering også havde haft, så underskuddet på statens budget ikke havde været 96 mia. kr. Det var jo rent faktisk det, vi overtog, nemlig et hul i kassen på 96 mia. kr. Jeg ved ikke, om det er forbigået spørgerens opmærksomhed, men der er faktisk krise i Europa, og der er krisemøde her op imod weekenden blandt EU's stats- og regeringschefer. Ansvarlig økonomisk politik er fuldstændig afgørende, og derfor matcher de svar, som spørgeren her refererer ordførerne for, i øvrigt fantastisk godt med de svar, som jeg gav på det tidligere spørgsmål. Vi ønsker bedre, mere effektiv og billigere kollektiv trafik, men pengene skal være der, før det kan lade sig gøre.

Kl. 14:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 14:48

Jan E. Jørgensen (V):

Jo, men Venstre ønsker også bedre og billigere offentlig transport. Forskellen på Venstre og Socialdemokraterne og SF er jo bare, at vi ikke i valgkampen var ude at love, at vi ville sætte priserne ned, for i modsætning til Socialdemokraterne havde vi jo opdaget, at der allerede var en krise i Europa, mens vi førte valgkamp. Så mit spørgsmål går på, om ministeren synes, det er i orden, at man udstikker løfter, som man ikke har en kinamands chance for at gennemføre, fordi man ikke har økonomien til det. Og jeg kan komme med endnu et citat, og det er fra det, som fru Anne Bastrup fra SF udtalte til Avisen.dk:

»»Det er ikke god stil, at man kommer med denne type af valgløfter, og så står vi i denne situation. Men sådan er det,« siger Anne Bastrup.«

Kunne vi i det mindste dog ikke få den erkendelse fra transportministerens side, at ja, det var nok ikke så heldigt, at vi gik ud og bildte vælgerne noget ind, som vi godt vidste at vi ikke kunne gennemføre? Kunne vi i det mindste ikke få en undskyldning, i stedet for at man hele tiden forsøger at skyde skylden på regeringen, for det kan umuligt være kommet bag på Socialdemokraterne og SF, at der var et hul i de offentlige finanser?

Kl. 14:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Transportministeren.

Kl. 14:49

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det ligger ikke inden for mine muligheder at tilfredsstille spørgeren med mine svar, for det tror jeg simpelt hen ikke kan lade sig gøre. Så jeg kan sådan set bare endnu en gang gentage, at regeringen er dybt optaget af, at vi skal have en bedre, mere effektiv og billigere kollektiv trafik. Men jeg erkender også, at der er det økonomiske morads, som den tidligere regering efterlod sig, med et hul i statskassen på 96 mia. kr.

Kl. 14:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 14:49

Jan E. Jørgensen (V):

Det er faktisk ret nemt for ministeren at tilfredsstille mig, for ministeren kan bare svare på mit spørgsmål; det er jo sådan set derfor, ministeren er her i spørgetiden. Det er, for at ministeren skal svare på de spørgsmål, der bliver stillet. Og spørgsmålet er: Mener ministeren, at det er i overensstemmelse med regeringens valgløfter, at taksterne på offentlig transport stiger næste år? Og jeg vil sådan set være tilfreds med, at ministeren siger: Nej, det er ikke i overensstemmelse med de valgløfter, vi udstedte, det er beklageligt, vi undskylder, og vi gør det ikke igen, for selvfølgelig skal man holde det, man lover. Så bliver jeg såmænd tilfreds, og det er der måske endda også en vælger eller to, som vil blive.

Kl. 14:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Transportministeren.

Kl. 14:50

Transportministeren (Henrik Dam Kristensen):

Det er sådan, at man kan læse de ting, der er blevet sagt i Folketinget, bl.a. også i forbindelse med det her spørgsmål, og der vil spørgeren jo kunne se, at jeg gav, synes jeg, en ordentlig og nøgtern forklaring på prisstigningerne, og kom med en klar gennemgang af,

hvordan det her hænger sammen, og jeg tror, at jeg temmelig mange gange sagde, at målet er, at der skal være bedre, mere effektiv og billigere kollektiv trafik. Jeg erkender, at der under den nuværende situation ikke er råd til det, men det forhindrer ikke, at det er den målsætning, regeringen arbejder efter.

Kl. 14:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til Jan E. Jørgensen og tak til transportministeren.

Så går vi til spørgsmål 8, og det er stillet til beskæftigelsesministeren af fru Fatma Øktem, Venstre.

Kl. 14:51

Spm. nr. S 1140

8) Til beskæftigelsesministeren af:

Fatma Øktem (V):

Hvordan agter ministeren konkret at følge op på social- og integrationsministerens udmelding om et opgør med krævementaliteten?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo til fru Fatma Øktem.

Kl. 14:51

Fatma Øktem (V):

Hvordan agter ministeren konkret at følge op på social- og integrationsministerens udmelding om et opgør med krævementaliteten?

Kl. 14:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:51

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg synes, min kollega, socialministeren, har startet en nødvendig og god diskussion om forholdet mellem ret og pligt i Danmark. Jeg synes, det er vigtigt, at alle, der overhovedet kan, forsørger sig selv og bidrager aktivt til samfundet. Derfor synes jeg, det er en god diskussion, der er blevet startet. Der er ingen tvivl om, at 2012 bliver et meget travlt år for regeringen og forhåbentlig også for Folketinget. Vi har anmeldt en række reformer på det beskæftigelsesmæssige område, og bl.a. kontanthjælpsreformen skal i mine øjne hvile på princippet om ret og pligt.

Kl. 14:51

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Fatma Øktem.

Kl. 14:51

Fatma Øktem (V):

Mange tak for svaret. Jeg kan forstå, ministeren henviser til, at der kommer en række initiativer, herunder også en reform på kontanthjælpsområdet. Der vil jeg gerne sige til ministeren, at vi i Venstre selvfølgelig er meget glade for det, og vi ser frem til sådan en reform. Det gør vi især, fordi vi mener, der er behov for en reform. Det er jo en helt ny melodi fra ministerens side, i forhold til hvad vi hørte før valget.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, om ministeren ikke kan bekræfte, at ministeren indtil nu ikke har taget et eneste initiativ, der resulterer i, at færre personer er på offentlig forsørgelse, men tværtimod kun har taget initiativer, der ifølge regeringens egne tal sender flere tusinde personer på kontanthjælpsydelse.

Kl. 14:52

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:52

Kl. 14:55

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg ved ikke, hvad det er, spørgeren hentyder til, når spørgeren siger, at det er en ny melodi. Altså, jeg har også før valget anmeldt, at der er behov for bl.a. en reform af førtidspensionsområdet, så jeg er simpelt hen ikke enig med spørgeren i, at det er en anden melodi. Tværtimod har jeg i alle de år, jeg har været folketingspolitiker, været stærk tilhænger af grundlæggende, omfattende reformer af socialpolitikken og beskæftigelsespolitikken.

Desværre har der tidligere været en regering i Danmark, der ikke for alvor har villet tage fat i at få løst nogle af de grundlæggende problemer, der er på beskæftigelsesområdet. Nu er der kommet en ny regering. Vi har tænkt os at føre en anden politik. Vi har faktisk flere end 750.000 borgere i den erhvervsdygtige alder, der står uden for arbejdsmarkedet. Det er et problem, der er blevet leveret videre fra regering til regering, og jeg synes, det ville klæde Folketinget, herunder Venstres politikere, at bidrage aktivt til, at vi kan få lavet reformer, der gavner arbejdsudbuddet, og som giver mennesker mulighed for at være en aktiv del af arbejdsmarkedet.

Vi har været regering i ganske kort tid – så kort tid, at det ikke har kunnet lade sig gøre at lave de store reformer, der skal til. Derfor er det blevet anmeldt, at 2012 bliver det store reformår, og der håber jeg selvfølgelig at Venstre vil bidrage aktivt.

Kl. 14:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Fatma Øktem.

Kl. 14:54

Fatma Øktem (V):

Tak for svaret. Men det, jeg egentlig spørger til, er, om de initiativer, der indtil nu er blevet taget i den korte tid, ministeren siger regeringen har været der, ikke er initiativer, der netop medfører flere personer på offentlig forsørgelse. Det er sådan set bare det, jeg spørger ministeren om.

Kl. 14:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:54

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Men spørgeren har ikke ret i sin antagelse. Der er indlagt en kickstart af dansk økonomi i finansloven for 2012, og vi forventer en merbeskæftigelse på ca. 10.000 mennesker både i 2012 og 2013. Det vil jo flytte borgere, der i dag er på dagpenge eller kontanthjælp, til et aktivt arbejdsliv. Der er afsat midler til en forøget indsats mod ungdomsarbejdsløshed, som via jobrotation, voksenlærlingeordning og traineeforløb skal flytte både arbejdsløse ufraglærte og arbejdsløse faglærte unge og arbejdsløse unge akademikere fra arbejdsløshed og ud på arbejdsmarkedet. Så spørgeren har ikke ret i sin præmis.

Kl. 14:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Fatma Øktem.

Kl. 14:55

Fatma Øktem (V):

Jamen så vil jeg spørge beskæftigelsesministeren, om ministeren for en god ordens skyld vil bekræfte de oplysninger, som finansministeren har givet i Folketinget, nemlig at den varige effekt af regeringens politik er et tab af arbejdspladser i størrelsesordenen 4.000. Mener ministeren, at det er et opgør – nu var jeg også inde på det tidligere – bl.a. med krævementaliteten, at vi nedlægger arbejdspladser i Danmark og hæver de offentlige ydelser? Hvordan hænger det sammen?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:55

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg ved ikke, hvorfor spørgeren siger, at vi nedlægger arbejdspladser i Danmark. Det er helt korrekt, at der er blevet tabt 175.000 arbejdspladser i den private sektor under den økonomiske krise og dermed under den tidligere regering. Den nuværende regering har jo valgt som en del af vores finanslov at kickstarte dansk økonomi for at skabe flere arbejdspladser. Nu spørger spørgeren ikke særlig præcist, men jeg antager, at det, spørgeren bl.a. spørger til, er afskaffelsen af de lave ydelser. Der har både finansministeren og jo jeg selv fra starten sagt, at ser man på det her lovforslag isoleret, hvad man ikke kan, ser man, at det vil have en negativ effekt på arbejdsudbuddet. Det har vi lagt åbent og ærligt frem, fordi det lovforslag først og fremmest skal adressere problemer med fattigdom. Problemet med det manglende arbejdsudbud skal løses dels i en skattereform, dels i den kontanthjælpsreform, der forhåbentlig kan vedtages bredt i Folketinget.

Kl. 14:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det var slut på spørgsmål nr. 8.

Spørgsmål nr. 9 er stillet til beskæftigelsesministeren, og det er stillet af fru Fatma Øktem, Venstre, værsgo.

Kl. 14:56

Spm. nr. S 1141

9) Til beskæftigelsesministeren af:

Fatma Øktem (V):

Vil ministeren forklare, hvordan det hænger sammen, at social- og integrationsministeren offentligt melder ud, at det altid skal kunne betale sig at arbejde, mens beskæftigelsesministeren fra den 1. januar 2012 agter at hæve en række offentlige ydelser, så det for færre mennesker kan betale sig at arbejde?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 14:56

Fatma Øktem (V):

Tak. Vil ministeren forklare, hvordan det hænger sammen, at social- og integrationsministeren offentligt melder ud, at det altid skal kunne betale sig at arbejde, mens beskæftigelsesministeren fra den 1. januar 2012 agter at hæve en række offentlige ydelser, så det for færre mennesker kan betale sig at arbejde?

Kl. 14:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:57

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Ja det vil jeg gerne. Når man er regering i et land, skal man jo kunne løse flere forskellige problemer og udfordringer på samme tid. Jeg tror aldrig, at det er sådan, at man kan fremsætte et lovforslag, der med et slag løser alle de udfordringer, som Danmark står over for på bl.a. arbejdsmarkedet.

Det lovforslag, der er fremsat, hvad angår fattigdomsydelserne, skal adressere det problem, at vi igennem en årrække har set et støt stigende antal danskere leve i fattigdom. Det er muligt, at det ikke optager Venstre, men det optager regeringen. Jeg synes, det er dybt problematisk, at vi har børn i Danmark, der vokser op i fattigdom.

Jeg synes, det er dybt problematisk, at mennesker fastholdes uden for arbejdsmarkedet, fordi de enten mangler kompetencer eller andre forudsætninger for at kunne træde ind på arbejdsmarkedet, og i stedet overlades til nogle meget lave ydelser.

Når vi afskaffer de nedsatte lave sociale ydelser, forventer vi, at det vil have en negativ effekt på arbejdsudbuddet. Derfor er det nødvendigt ikke at se det her lovforslag isoleret, men se det i sammenhæng med en række andre initiativer, herunder en kommende reform af kontanthjælpsområdet og en kommende skattereform.

Kl. 14:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Fatma Øktem.

Kl. 14:58

Fatma Øktem (V):

Jeg vil sige, det har været meget interessant at iagttage regeringens panik, efter at fru Özlem Sara Cekic ved et uheld bragte klarhed ind i debatten om de offentlige ydelsers størrelse. Det blev pludselig meldt ud, at vi skal gøre op med krævementaliteten, og man kunne også forstå på social- og integrationsministeren, at opgøret består i, at det altid skal kunne betale sig at arbejde.

Så vil jeg gerne spørge ministeren, for jeg synes ikke, at jeg fik et klart svar på det: Er ministeren ikke en dårlig kollega, når hun direkte saboterer socialministerens kamp for, at det skal kunne betale sig at arbejde, ved at hæve de offentlige ydelser, så det ifølge regeringens egne tal for en række mennesker ikke længere kan betale sig at arbejde?

Kl. 14:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:59

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det er sådan, at når en regering fremsætter lovforslag, så gør den det kollegialt og fælles. Såvel socialministeren som jeg som regeringens øvrige ministre er fuldstændig enige om, at det er nødvendigt at tage et opgør med den politik, som den tidligere regering har ført, som har betydet øget fattigdom i Danmark.

Kl. 14:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Fatma Øktem.

Kl. 14:59

Fatma Øktem (V):

Jeg vil gerne vide: Hvad vil regeringen reelt gøre? Hvorfor siger regeringen på den ene side, at man ønsker et samfund, hvor det altid skal kunne betale sig at arbejde, mens man på den anden side målrettet fjerner nogle initiativer, der sikrer, at flere kommer i arbejde, herunder især indvandrergrupperne?

Kl. 15:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:00

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg skal måske gøre spørgeren opmærksom på, at en meget stor del af de borgere, der har været underlagt de nedsatte lave sociale ydelser, ikke er kommet i arbejde. Derfor er det altså set med mine øjne ikke tilstrækkeligt, at man står i Folketinget og stamper lidt i gulvet og siger, at det skal kunne betale sig at arbejde. Det er så let at sige den slags; det er så let at påkalde sig fraser, paroler og overskrifter.

Det, vi som politikere også er forpligtet af, er at løse de praktiske problemer, der er i det danske samfund.

Det er muligt, at Venstre synes, at det er indsatsen værd, når man ønsker, at det skal kunne betale sig at arbejde, at det medfører øget fattigdom i Danmark. I den nuværende regering ser vi anderledes på den sag. Vi tror på, at det kan lade sig gøre at bekæmpe fattigdom, samtidig med at vi sikrer, at det kan betale sig at arbejde, og at vi kan flytte folk fra overførselsindkomst ud på arbejdsmarkedet.

Jeg skal måske bare minde om, at det jo desværre ikke er lykkedes i flere årtier for alvor at gøre op med det problem, at vi har mange tusinde mennesker i Danmark, der står uden for arbejdsmarkedet. Jeg vil gerne opfordre til, at alle folketingspolitikere sammen med regeringen bruger deres energi på at sikre, at vi får forøget arbejdsudbuddet, og at vi giver de mennesker, der i dag er parkeret på side-linjen, muligheden for at være med.

Kl. 15:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Fatma Øktem.

Kl. 15:01

Fatma Øktem (V):

Mange tak for ministerens tale. Jeg har sådan set bare et meget konkret sidste spørgsmål til ministeren: Vil ministeren ikke mene, at det økonomiske incitament er et meget, meget stærkt incitament til at komme ud på arbejdsmarkedet? Og kan det ikke gøre skade, når man går ind og forringer det økonomiske incitament ved at tage et arbejde?

Kl. 15:01

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:01

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Der er jo ingen tvivl om, at hvis vi afskaffede kontanthjælpen, dagpengene og sygedagpengene ville der givet være nogle af de borgere, der i dag modtager de ydelser, der i stedet ville gå ud og finde sig et arbejde. Det, man bare skal overveje, er, om det er det samfund, man ønsker. Jeg er af den klare overbevisning, at vi, hvis vi laver de rigtige reformer af vores arbejdsmarked, kan opretholde og udvikle en ordentlig balance mellem, at vi på den ene side sikrer, at det skal kunne betale sig at arbejde, og på den anden side sikrer, at der er et ordentligt socialt sikkerhedsnet i Danmark. Det er den ambition, jeg har som beskæftigelsesminister, og jeg tror, at det er den nødvendige vej at gå for Danmark.

Kl. 15:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til fru Fatma Øktem. Det var slut på spørgsmål 9.

Vi går til spørgsmål 10, som er til beskæftigelsesministeren, og det er stillet af hr. Peter Skaarup, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:02

Spm. nr. S 1155

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Anerkender ministeren i sit ønske om, at det skal kunne betale sig at arbejde, at afskaffelsen af starthjælpen virker stik modsat, jf. statsministerens udtalelser på pressemødet den 29. november 2011 omtalt i diverse medier?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Peter Skaarup, værsgo.

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder sådan her:

Anerkender ministeren i sit ønske om, at det skal kunne betale sig at arbejde, at afskaffelsen af starthjælpen virker stik modsat, jf. statsministerens udtalelser på pressemødet den 29. november 2011 omtalt i diverse medier?

Kl. 15:02

vil Dansk Folkeparti ikke forholde sig til, at vi har familier i Danmark, der lever i fattigdom? Hvorfor vil Dansk Folkeparti ikke forholde sig til, at ja, starthjælpen har fået nogle i arbejde, men at flertallet ikke er kommet i arbejde? Flertallet er ikke kommet i arbejde. Altså, efter knap halvandet år er det omkring hver tiende, der er kommet i arbejde. Efter 4 år er det ikke engang hveranden, der er kommet i arbejde.

Kl. 15:02

Det kan godt være, at Dansk Folkeparti synes, det er et stort succeskriterium, at en meget, meget lav ydelse efter 4 år kan få 42 pct. i arbejde. Jeg synes ikke, det er tilstrækkeligt, og jeg kan da godt her afsløre, at mit mål så åbenbart er større end Dansk Folkepartis mål, for jeg vil gerne have alle ud på arbejdsmarkedet. Jeg er ikke tilfreds med, at 42 pct. af dem, der modtager starthjælp, kommer i arbejde. Jeg mener, vi skal meget tættere på de 100 pct.

Kl. 15:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:02

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg kan bekræfte, at det, at man afskaffer de lave sociale ydelser, forventer vi vil have en negativ effekt på arbejdsudbuddet, hvis man ser afskaffelsen af ydelserne isoleret. Det vil jeg nu opfordre til at man ikke gør, for jeg tror, at det er vigtigt, at vi både mestrer den evne, det er at bekæmpe sociale problemer og fattigdom, og samtidig sikrer et bedre arbejdsudbud. Det ved jeg godt ikke er lykkedes igennem de seneste 10 år. Det tror jeg at det vil fremadrettet.

Kl. 15:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:03

Peter Skaarup (DF):

Jamen det var da udmærket at få den anerkendelse på plads, for det ville jo også være lidt mærkeligt, hvis anerkendelsen ikke kom, altså at det virker stik modsat, når nu Finansministeriet både under den borgerlige regering og under den nuværende regering har fundet frem til, at det faktisk virker stik modsat, altså at det bliver sværere at få folk i beskæftigelse, når det er, at man øger de ydelser, som der er tale om her, f.eks. starthjælpen. Så det var godt lige at få det på plads. Det er jo også det, Rockwool Fonden har sagt om starthjælpen, nemlig at det faktisk har været motiverende for de indvandrere, der har modtaget den, at man altså kunne tjene væsentlig mere, hvis man kom ud på arbejdsmarkedet.

Nu lykkedes det jo ikke at få statsministeren herved i spørgetiden, det blev så beskæftigelsesministeren, da statsministeren ikke ville komme herved i dag og svare på spørgsmål, men jeg synes da, det er relevant at spørge beskæftigelsesministeren, om ikke det rigtige, når man nu er klar over, at man altså har den anerkendelse af, at det virker stik modsat, i forhold til at det skal kunne betale sig at arbejde, og at det virker stik modsat i forhold til beskæftigelsen, at man nu øger de her ydelser, var, at man fra regeringens side sådan set startede med alle de initiativer, som beskæftigelsesministeren siger at man gerne vil lave, i stedet for at starte med at forbedre ydelserne, bl.a. til en person, som har været meget omtalt i medierne af SF's socialordfører, fru Özlem Sara Cekic, og som jo ikke er fattig. Kunne det ikke være godt?

Statsministeren har selv sagt, at hun ikke er fattig, og hun får jo øget sine ydelser nu på baggrund af det, regeringen sætter i gang. Virker det ikke som et totalt grotesk signal, at man øger ydelserne til nogle mennesker, der ikke er fattige?

Kl. 15:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:05

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Altså, det er muligt, at Dansk Folkeparti synes, det er så interessant at diskutere proces. Hvorfor ikke diskutere indhold? Altså, hvorfor

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:06

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil bestemt gerne diskutere, hvad der kan gøre, at mennesker kommer i arbejde – det er bl.a. derfor, vi stiller spørgsmål her – og der er vi så bare nødt til at forholde os til det, som regeringen har fremlagt. Regeringen har jo ikke fremlagt noget, der betyder, at der kommer flere i arbejde; regeringen har fremlagt noget – sammen med sit parlamentariske grundlag Enhedslisten – der betyder, at der er færre, der kommer i arbejde. Der er, og det viser Finansministeriets beregninger, færre, der kommer i beskæftigelse – og beskæftigelsesministeren anerkender det selv – på baggrund af det, vi har set indtil nu. Så jeg diskuterer ikke specielt proces; jeg diskuterer det, regeringen har fremlagt, og det eneste, regeringen har fremlagt på det her område, er noget, der får færre mennesker i arbejde.

Så kan jeg i øvrigt godt se, og det kunne jeg så godt tænke mig at spørge beskæftigelsesministeren om: Kan det ikke blive et problem for Danmark, at man altså har adgang til kontanthjælp fra dag et, når man kommer hertil som indvandrer? Kan det ikke blive et problem for Danmark, at vi dermed kommer til at ligge i top i forhold til sociale ydelser, hvis vi sammenligner os med andre lande? Det tror jeg kan blive et problem og kan betyde, at den effekt, som er negativ i forhold til beskæftigelsen, bare bliver endnu værre, fordi Danmark bliver en magnet i forhold til resten af verden med hensyn til at modtage sociale ydelser.

Kl. 15:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:07

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg har ikke nogen viden om, at det skulle gå hen og blive et problem.

Kl. 15:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:07

Peter Skaarup (DF):

Jamen ligesom det er logisk, at det, når man øger ydelserne, bliver mindre attraktivt at tage et stykke arbejde, er det så ikke logisk – hvis vi kigger os om i verden og ser på, hvordan vilkårene er for at få asyl, hvordan vilkårene er for at få opholdstilladelse, og hvordan vilkårene er med hensyn til at få sociale ydelser – at man, hvis man er interesseret i at komme til et andet land, kigger sig om efter de

lande, hvor ydelserne er bedst og mest interessante, og hvor de vil-kår, man dukker op til, er de mest optimale for en selv? Det er jo meget menneskeligt at tænke sådan i hvert fald. Og når man så ser, at Danmark nu afskaffer starthjælpen med det resultat, at man får meget høje sociale ydelser sammenlignet med andre lande, er det så ikke logisk, at lige præcis Danmark kan være interessant, hvis man er interesseret i at komme et andet sted hen i verden? Det er nok rimelig logisk. Og er det ikke et skud for boven til det, som regeringen i øvrigt har sagt om, at man vil bevare den såkaldt stramme udlændingepolitik?

Kl. 15:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Tak. Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:09

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Altså, jeg kan ikke redegøre for Dansk Folkepartis logik; jeg kan alene redegøre for, hvilket videnskabeligt grundlag Beskæftigelsesministeriet har kendskab til, og der er ikke, så vidt jeg er orienteret, noget entydigt billede, der peger på, at det forholder sig, som Dansk Folkeparti forestiller sig.

Kl. 15:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det var slut på spørgsmål 10.

Spørgsmål 11 er stillet til beskæftigelsesministeren af hr. Peter Skaarup, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:09

Spm. nr. S 1157

11) Til beskæftigelsesministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Answer ministeren starthjælpen for en fattigdomsydelse, når man tager i betragtning, at den i store træk svarer til SU'en, jf. statsministerens udtalelser på pressemødet den 29. november 2011, omtalt i diverse medier?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 15:09

Peter Skaarup (DF):

Spørgsmålet – og det ligger meget godt i forlængelse af det, vi lige har overstået – lyder sådan her:

Answer ministeren starthjælpen for en fattigdomsydelse, når man tager i betragtning, at den i store træk svarer til SU'en, jf. statsministerens udtalelser på pressemødet den 29. november 2011, omtalt i diverse medier?

Kl. 15:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:10

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Ja, det gør jeg, og det er nok ikke spørgeren ubekendt, at det forholder sig sådan. Starthjælpen er jo i folkemunde blevet kaldt en fattigdomsydelse, og dermed er svaret ja. Jeg synes i øvrigt ikke, det er rimeligt at sammenholde det med SU'en, for der er væsensforskelle i de livsomstændigheder, der gør sig gældende. Når man er SU-modtager, er man det først og fremmest frivilligt. Man er det, fordi der er et livsperspektiv, hvad angår at tage en uddannelse. Jeg ville håbe, at endnu flere unge ville gøre det. Man har mulighed for at arbejde ved siden af, og man har i øvrigt mulighed for at optage lån.

Kl. 15:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:10

Peter Skaarup (DF):

Det er vi så ikke enige om, for ligesom med SU'en synes vi jo i Dansk Folkeparti, at det også gør sig gældende, at man forhåbentlig i en relativt kort periode er uden for arbejdsmarkedet, når man kommer her til landet fra start af, og det er det, der ligger i ordet start-hjælp, altså at man i starten har en overgangsfase, indtil man forhåbentlig kommer ud på arbejdsmarkedet. Og netop for at have en gulderod, hvis man skal blive i Danmark, for at komme ud på arbejdsmarkedet, har starthjælpen så været god. Det viser bl.a. Rockwool Fondens undersøgelse jo også. Rigtig mange er kommet i arbejde, på baggrund af at man har følt en interesse for at komme ud på arbejdsmarkedet og få den højere løn, som det vil give, hvis man gør det.

Grunden til, at spørgsmål er formuleret sådan her, var jo så også, fordi statsministeren på sit pressemøde kom ind på såkaldte fattigdomsydelser. Nu ville statsministeren så ikke komme i salen i dag og svare på de her spørgsmål, men derfor er det selvfølgelig godt, at beskæftigelsesministeren så gør det på regeringens vegne.

I den forbindelse synes jeg jo, det er relevant at fokusere på, at modtagere af statens uddannelsesstøtte, altså SU'en, for mig at se ikke er fattige. Det kan jo sagtens lade sig gøre for en SU-modtager at klare sig i vores samfund. Det kan godt være, at man ikke kan få en stor lejlighed eller en stor villa. Det kan godt være, at man må spare på nogle fornødenheder i en periode. Men vilkårene for en studerende er ikke meget anderledes, end det ville være rimeligt, at vilkårene er i den startperiode, man er her som udlænding.

Derfor lyder spørgsmålet altså igen til beskæftigelsesministeren: Ville det ikke være en idé at kigge lidt på, hvad andre lande har af ydelser på det her område? Vi har jo flere gange spurgt ministeren uden rigtig at få noget svar på, om man ikke ville lave en sammenligning med andre lande på, hvilke ydelser de modtager der. For problemet er, at Danmark kan blive en magnet med forholdsvis høje ydelser på social velfærd, hvilket regeringens tiltag jo medfører.

Kl. 15:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:12

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg tror, det er vigtigt at skille tingene ad. Hvis det drejer sig om spørgsmålet om asylregler og udlændingepolitik, er det jo noget, der håndteres i regi af Justitsministeriet, fordi det bl.a. handler om udlændingereglerne. Dem er jeg ikke ansvarlig for som beskæftigelsesminister. Jeg er tværtimod ansvarlig for at få folk i arbejde, og jeg er ansvarlig for at sikre, at der er et ydelsesniveau i Danmark, som vi kan stå ved, og som er ordentligt. Her er så en politisk uenighed. Jeg synes jo, at begrebet starthjælp næsten tangerer det bizarre, for det blev ikke til en start for dem alle sammen. Det blev for nogles vedkommende til en ydelse, der har strakt sig over mange år, og hjælpen har været til at overse.

Kl. 15:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:13

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes, der er grund til at minde ministeren om, at forskningsenheden Rockwool Fonden i en rapport siger, at starthjælpen har en

klar jobeffekt. Nu er ministeren jo beskæftigelsesminister, så det må man have en interesse i. Det gælder både mænd og kvinder. Det er en rapport fra 2007, og om den effekt, man har målt der, siger man, at den effekt ikke skyldes ret gunstige konjunkturer på det tidspunkt, som vi jo havde, modsat nu. Så dem, der er uafhængige her, altså Rockwool Fondens, siger, at det havde en klar effekt, og at det har haft en klar effekt. Det må man nødvendigvis anerkende også som minister.

Når det så er sagt, synes vi, det er relevant, at man kigger på, hvad andre lande har i forhold til starthjælp, som vi jo er enige om svarer til cirka SU'en. Og andre lande har altså et væsentlig lavere niveau – lande, vi normalt sammenligner os med – efter at regeringen har besluttet sig for at afskaffe starthjælpen og give en højere kontanthjælp. Kan ministeren ikke godt se, at det virker kritisk, også for virkningen på beskæftigelsen, hvis man i Danmark får forholdsvis højere ydelser uden at få et job?

Kl. 15:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:15

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Nej, det kan jeg ikke se. Jeg kan ikke se, hvad ydelsesniveauet i Danmark har at gøre med ydelsesniveauet i andre europæiske lande. Som jeg allerede har oplyst, har vi ikke i Beskæftigelsesministeriet en entydig viden, der peger i den retning, som Dansk Folkeparti mener tingene forholder sig.

Kl. 15:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Peter Skaarup.

Kl. 15:15

Peter Skaarup (DF):

Nogle gange undrer jeg mig lidt over, at regeringen og regeringens ministre ikke vil se virkeligheden i øjnene. For virkeligheden er der, når man ser på konsekvenserne af det, regeringen indfører her, altså højere ydelser uden tilstrækkelig beskæftigelsesmæssig effekt. Det kan godt være, man tror, at man kommer med nogle initiativer – vi har bare ikke set dem endnu – der skulle give et resultat. Og når Danmark har højere ydelser, som man kan få adgang til fra start af, så er det jo logisk, at Danmark kommer højere op på listen af interessante lande, når man kommer til Danmark udefra. Det er derfor, jeg synes, det ville være rimeligt, at man, når man nu indfører højere ydelser fra regeringens side, trods alt svarer på, om man har et videnskabeligt grundlag for det, altså om man har sammenlignet med, hvad andre lande gør. For det kan jo ikke undgå at have en effekt.

Nu er social- og integrationsministeren til stede, og der er det jo meget mere klart, hvad der bliver sagt. Der siger man jo faktisk, at den slappere udlændingepolitik, herunder stop for starthjælpen, kan medføre, at vi får flere udlændinge til Danmark. Jeg kunne godt ønske mig, at beskæftigelsesministeren meget mere klart ville sige, hvad det er for nogle konsekvenser, det får, når vi øger ydelserne uden at have sikkerhed for, at man får et stykke arbejde.

Kl. 15:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:16

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen det kræver jo, at man som Dansk Folkeparti ser det her forslag isoleret, og det kan man i mine øjne ikke. Det her er kun en flig af kontanthjælpssystemet, og vi har anmeldt en større reform af kon-

tanthjælpsområdet, og jeg håber i øvrigt, at Dansk Folkeparti vil bidrage aktivt til det.

Må jeg så ikke afslutningsvis sige, at det er rigtigt – nu der er henvist til Rockwool Fondens undersøgelser – at der har været en beskæftigelseseffekt, om end jeg ikke synes, den har været stor nok. Efter mere end 4 år er det kun 42 pct., der er kommet i arbejde. Sammenligner man med den kontrolgruppe, der modtog almindelig kontanthjælp, er det kun 12 procentpoint mere. Det kan man i mine øjne ikke kalde en succes. Rockwool Fonden siger i øvrigt også, at ydelser specielt for enlige flygtninge er så lav, at det ligner gammeldags fattigdom. Det er muligt, Dansk Folkeparti synes, at der skal være gammeldags fattigdom i Danmark, men jeg synes det ikke.

Kl. 15:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til hr. Peter Skaarup og tak til beskæftigelsesministeren.

Spørgsmål 12 er stillet til social- og integrationsministeren af fru Mette Hjermand Dencker.

Kl. 15:17

Spm. nr. S 477

12) Til social- og integrationsministeren af:

Mette Hjermand Dencker (DF):

Mener ministeren, at sagsbehandlere i dag har de nødvendige kompetencer til at aflæse kropssprog og adfærd hos forældrene såvel som børnene i samværssager?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 15:18

Mette Hjermand Dencker (DF):

Tak. Mener ministeren, at sagsbehandlere i dag har de nødvendige kompetencer til at aflæse kropssprog og adfærd hos forældrene såvel som børnene i samværssager?

Kl. 15:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 15:18

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Tak. Jeg vil gerne starte med at sige, at jeg er helt sikker på, at alle ansatte i statsforvaltningen er i stand til at aflæse kropssprog, når det sådan kommer til det rent åbenlyse, altså om man har korslagte arme, om man har mundvige, der hænger nedad, altså nogle af de signaler, som vi jo alle sammen som mennesker er kodet til at kunne aflæse. Det, som jeg så tror spørgeren spørger ind til, er de tilfælde, hvor der måske bliver signaleret noget andet end det, der bliver sagt, eller hvor der ikke er sammenhæng mellem det, der bliver sagt, og det, der ønskes. Der synes jeg selvfølgelig det er en væsentlig debat at tage: Hvordan bliver man bedre til at afkode, hvad der i virkeligheden ligger mellem linjerne? Men når det kommer til kropssproget, vil jeg sige, at der efter min opfattelse bestemt er kompetencer til at kunne aflæse den slags.

Når det drejer sig om samværssager, der vedrører små børn, eller om komplekse sager, som eksempelvis handler om overgreb, eller sager med et meget højt konfliktniveau, så vil det i øvrigt altid være en børnesagkyndig psykolog, der deltager i mødet med forældrene, og derfor er det jo ikke kun sagsbehandleren ved statsforvaltningen.

Kl. 15:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Mette Hjermand Dencker.

Kl. 15:19

Kl. 15:21

Mette Hjermand Dencker (DF):

Ministeren har sådan set helt ret i, at der findes de børnesagkyndige, som man typisk skal vente i 10-12 uger på, men der findes til gengæld ingen, som kan skelne imellem, hvornår der i samværssager er tale om en forsmået ekskæreste, der prøver at gøre alt for at ramme den anden, eller hvornår der virkelig er grund til bekymring. De mennesker, der arbejder som sagsbehandlere, er jo ikke uddannet i at aflæse kropssprog. Mener ministeren ikke, at det mindste, vi kan forlange, er, at det personale, der er ansat til de her samværssager, kan identificere den slags tegn, altså at de er uddannet til at identificere nogle tegn, og at de dermed retssikkerhedsmæssigt beskytter alle parter ved at være mere grundige?

Kl. 15:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Socialministeren.

Kl. 15:20

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Som jeg startede med at sige, tror jeg egentlig, at man allerede har kompetencer til at aflæse kropssprog. Men det, som jeg hører spørgeren spørge ind til, er ikke nødvendigvis kropssproget, men også nogle af de højkonfliktsager, der er, bl.a. sager, hvor der, som der bliver sagt, sidder en forælder, som bare vil have sin vilje og i virkeligheden vil bruge alle metoder for at opnå et eller andet, og som dermed også vil spille med fordækte kort. Det er jo klart, at vi, når det kommer til de sager – og der *er* sager, det må vi være så ærlige at sige – hvor det er psykopater, eller hvor der er andre personlighedstræk, som ikke er normale, må sige, at det selvfølgelig der kræver noget helt særligt at have blik for det. Nogle af de højkonfliktsager er jo nogle af dem, som vi har særlig fokus på, når vi skal til at lave en evaluering af forældreansvarsloven.

Der er lige blevet lavet en skriftlig evaluering, som er blevet sendt rundt, og der har været høringsfrist den 5. december. Der kommer snart et høringsnotat, og jeg indkalder Folketingets partier til en drøftelse af det. For jeg er sådan set meget indstillet på, at vi skal blive langt bedre til at hjælpe i de her højkonfliktsager, og det drejer sig selvfølgelig om alle punkter, og især at identificere, hvad det er for nogle sager, hvor vi regner med at der er tale om samværschikane, eller hvor man ikke har rent mel i posen. Vi kan altid gøre det bedre, og det er noget af det, jeg håber vi i fællesskab også kan finde ud af, når vi skal evaluere forældreansvarsloven.

Kl. 15:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Mette Hjermand Dencker.

Kl. 15:21

Mette Hjermand Dencker (DF):

Jamen det ser jeg da frem til at ministeren er åben over for, for Familiestyrelsen har jo selv udtalt, at deres medarbejdere indimellem ikke føler, at de er kompetente til at afgøre den slags sager. Det er også derfor, jeg gerne vil høre ministerens holdning, nemlig om ministeren, når vi taler om noget, der er så tungt som et lille barns skæbne, så ikke mener, det er bekymrende, at de mennesker, som skal afgøre det, ikke engang selv føler sig kompetente til det.

Kl. 15:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Socialministeren.

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Der er jo flere led i det her. Der er dem, der taler med børnene, og dem vurderer jeg absolut til at være kompetente til både at afkode barnets verbale og barnets nonverbale kommunikation. Det er i hvert fald ekstremt vigtigt at de er det, og det er det bestemt min opfattelse at de er. Når det så handler om de voksne, må man sige, at det, der er så pokkers ved det, jo er, at folk, når de går fra hinanden, selv om vi som forældre alle sammen elsker vores børn, nogle gange så virkelig ikke er særlig gode til det, og at de ikke er særlig gode til at sætte det, der er til barnets bedste, foran det, der i virkeligheden vil være til gavn for dem selv.

Derfor får vi nogle af de her konfliktsituationer, hvor det så er de offentlige myndigheder, der skal gå ind og påtage sig den opgave, som forældrene i virkeligheden selv burde have påtaget sig. Det er klart, at vi så gør det i det offentlige, for vi har kun ét fokus, og det er at gøre det så godt, som vi overhovedet kan, for de børn, der nu er havnet hos nogle forældre, som ikke er særlig gode til selv at kunne løse deres skilsmisseproblemer. Der hjælper vi til i alle mulige former: Vi laver mægling, vi laver samtaler, vi hjælper forældrene til at håndtere den meget svære situation, det lige præcis er at blive skilt og samtidig have det, der er til barnets bedste, for øje.

Men jeg vil gerne sige meget klart, at der er sager, der er meget svære, og hvor der er tale om højkonfliktsager, og hvor vi skal blive langt bedre til at sætte ind og eksempelvis få bremsset forældre, som ikke har det, der er til barnets bedste, for øje, men som kører en sag igen og igen alene for at chikanere den anden ægtefælle. Det er noget af det, som jeg håber vi i fællesskab kan løse, når vi skal til at evaluere forældreansvarsloven.

Kl. 15:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Mette Hjermand Dencker.

Kl. 15:23

Mette Hjermand Dencker (DF):

Det, der i dag er en af konsekvenserne ved at have jurister til at afgøre børnesager, er f.eks., når der er tale om vold eller stalking, at der kommer en voldelig eksægtefælle, og kvinden sidder og er ekstremt bange for, hvad han kan finde på at gøre. Derfor kan hun sidde og sige ja til tingene, hvilket så vil betyde, at juristen siger: O.k., fint, der er enighed, det er dejligt at høre at de er enige, og at de samtykker, det er fint, det noterer vi. Hvis vi derimod havde kompetente medarbejdere ansat, der kunne se igennem det her og kunne aflæse kropssprog, ville de kunne slå alarm og sige, at det her er rigtig bekymrende, den her kvinde virker ekstremt bange, her er vi simpelt hen nødt til at undersøge det mere grundigt. Vil ministeren være åben over for, at vi kan prøve at kigge på at få sådanne medarbejdere ansat til at dømme i samværssager?

Kl. 15:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Socialministeren.

Kl. 15:24

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne sige, at jeg har fulgt forældreansvarsloven igennem mange år, siden den blev lavet for omkring 5 år siden. Jeg har hele tiden været meget opmærksom på, at vi, især når det drejer sig om tilfælde, hvor der har været vold i ægteskabet, har en særlig udfordring, også hvor der har været tale om, at børnene har været udsat for vold, eller hvor de har set forældrene udsætte hinanden for vold.

Jeg ser sådan set med meget stor alvor på det her. Det, der er det vigtige for mig og for regeringen, er, at når vi nu laver en evaluering

af forældreansvarsloven, er det vigtigt, at vi gør det i enighed i Folketinget. Det her er ikke en lov, som bestemte partier skal stå bag, det skulle meget gerne være en lov, vi er fælles om, for det her drejer sig om, hvad vi bedst muligt gør i vores samfund for at hjælpe de børn, hvis mor og far går fra hinanden.

Vi har nu fået en evaluering, som viser, at vi har store problemer. Vi har eksempelvis store problemer i forhold til den måde, man fortolker, hvordan man skal dele forældreansvaret på, sådan at det er blevet mere almindeligt at tro, at når der står, at man har fælles ansvar for barnet, så betyder det, at man skal dele barnet. Det er ikke altid det bedste at dele et barn, og det er især i sager, hvor der har været højkonflikt, eller hvor der har været tale om vold, jo ekstremt vigtigt, at man også er fokuseret på at forstå de signaler, der ikke blev sendt. Det gælder jo præcis det nonverbale eller kropssproget. Hvis der sidder en og bare ikke siger noget, er det så, fordi vedkommende er enig, eller er det i virkeligheden et udtryk for, at den forælder er bange.

Det er noget af det, der bliver behandlet i den evaluering, der allerede er kommet, så jeg vil glæde mig til at tage drøftelsen efterfølgende, også med Dansk Folkeparti. Det her problem, der bliver rejst nu, er noget, der er skrevet ind i den skriftlige evaluering, og som jeg håber at vi kan finde løsninger på, når vi skal evaluere forældreansvarsloven.

Kl. 15:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til fru Mette Hjerminde Dencker. Det var slut på spørgsmål 12.

Så går vi videre til spørgsmål 13. Det er stillet til social- og integrationsministeren af hr. Martin Henriksen, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:25

Spm. nr. S 1125

13) Til social- og integrationsministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Mener ministeren, at det er positivt og udtryk for en vellykket integrationsproces, at 3F vil sidestille dansk kultur med andre kulturer, når 3F arbejder på, at overenskomsterne bliver mindre afhængige af kristne helligdage, med det formål at give plads til muslimske helligdage, og at dette skrives ind i overenskomsterne?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 15:25

Martin Henriksen (DF):

Tak, formand. Mener ministeren, at det er positivt og udtryk for en vellykket integrationsproces, at 3F vil sidestille dansk kultur med andre kulturer, og at 3F arbejder på, at overenskomsterne bliver mindre afhængige af kristne helligdage med det formål at give plads til muslimske helligdage, og at dette skrives ind i overenskomsterne?

Kl. 15:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Socialministeren.

Kl. 15:26

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for spørgsmålet. Det er altid dejligt, når man oplever et medlem af Folketinget, der er ihærdig. Men i det her tilfælde oplever vi også et medlem af Folketinget, der er så ihærdig, at jeg nu bliver stillet et spørgsmål, der blev stillet i Folketingets spørgetid den 23. november, hvor hr. Martin Henriksen stillede stort set det samme spørgsmål til beskæftigelsesministeren.

Jeg kan selvfølgelig starte med at oplyse, at regeringen ikke har ændret holdning i løbet af de sidste 14 dage. Når det så er sagt, vil

jeg selvfølgelig også gerne sige, at overenskomsterne er et anliggende for arbejdsmarkedets parter. Og jeg overlader det selvfølgelig trykt til dem at tilrettelægge forholdene på arbejdsmarkedet på den måde, der sikrer, at vi også i fremtiden har et fleksibelt og et velfungerende arbejdsmarked.

Jeg synes sådan set, at det er rigtig fint, hvis man på lokalt plan kan opnå enighed om, hvordan man deler vagterne, eksempelvis på plejehjemmet i påsken. Og i julen kan det være, at der er andre, der kan tage fri, andre, som ikke har så store følelser i forbindelse med nogle af de helligdage. Så på den måde kan jeg sige, at jeg egentlig ikke ser det store problem i, at man finder lokale løsninger, tværtimod.

Kl. 15:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:27

Martin Henriksen (DF):

Jamen grunden til, at jeg først stillede spørgsmålet til beskæftigelsesministeren, var, at det var beskæftigelsesministerens ressortområde. Der fik jeg ikke noget klart svar. Så stillede jeg spørgsmålet til kulturministeren, fordi det handlede om kultur. Der fik jeg heller ikke noget klart svar. Det er derfor, vi bliver ved med at spørge i Dansk Folkeparti. For der er en tendens til, at den nye regerings ministre ikke rigtig kan svare på de spørgsmål, som bliver stillet.

Jeg synes faktisk, at ministeren her var lidt tættere på at give et svar, end de tidligere ministre har været. Man har faktisk, sådan forstod jeg det, den holdning i regeringen, at det er helt i orden, at det er helt o.k., og at regeringen vel så også bakker op om, at man i overenskomsterne sidestiller dansk kultur med andre kulturer. Er det rigtig forstået?

Kl. 15:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Socialministeren.

Kl. 15:28

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Nu er der jo flere ting, der lige bliver forsøgt sådan skubbet med ind under spørgsmålet, så jeg vil gerne anholde den betragtning, der var, om, at regeringen ikke svarer på spørgsmål. Det gør den selvfølgelig. Når vi bliver spurgt, svarer vi. Vi definerer ikke andres spørgsmål som upræcise og siger, at vi ikke vil forholde os til dem. Vi svarer selvfølgelig, når vi bliver spurgt.

Jeg vil sige, at det tidligere Integrationsministerium har lavet en undersøgelse, som hedder »Arbejdsplads til nye danskere«. Den konkuderer faktisk, at der er rigtig mange, som vurderer, at det er en fordel for de ansatte at være på en arbejdsplads, hvor der er mange kulturer og også mange religiøse baggrunde. Noget af det drejer sig selvfølgelig om, at man bl.a. kan dele fridagene. Man kan tage de fridage, der er vigtige for en, og der er færre, der gerne vil have fri den 24. december, hvis der er nogle, der ikke skal fejre jul, det siger sig selv. Derfor bliver det her med, at man lokalt kan finde gode løsninger, sådan set betragtet som en fordel.

Derfor vil jeg ikke stå at opfinde problemer, som ikke findes. Hvis det ikke er et problem på de danske arbejdspladser – undskyld ... (*ministeren hoster tre gange*) tre gange, så bliver det godt vejr i morgen – hvorfor pokker skal jeg så stå og sige, at det er et problem.

Så til den sidste ting, nemlig den, der lige blev sneget ind om kulturerne. Jeg hørte ikke, at jeg svarede noget om kultur, jeg hørte egentlig heller ikke, at jeg blev spurgt til det, men jeg kan se på spørgeren, at det så kommer i det opfølgende spørgsmål.

Kl. 15:29

Kl. 15:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Vi ser frem til, at socialministeren får så meget magt, at hun kan bestemme, at det bliver godt vejr i morgen. Det bliver spændende.

Nu er det hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:29

Martin Henriksen (DF):

Det skulle jeg lige til at sige, men så stjal formanden den bemærkning.

Det er jo meget enkelt. Jeg tror nu nok, at de ældre på plejehjemmene vil sætte pris på, at der også er nogle, som kender lidt til danske traditioner, der har vagt juleaften, sådan kan man jo også vælge at anskue det. Den diskussion tager vi også meget gerne.

Spørgsmålet er jo forholdsvis enkelt. Og det er også det, der har ligget i alle de andre spørgsmål, som vi har stillet. Der er jo tale om, at man sidestiller dansk kultur med andre kulturer. Det gør man jo, når man går ind og siger, at uanset hvilken kulturbaggrund folk har, skal deres helligdage sidestilles med de danske helligdage i overenskomsten. Dermed sker der en sidestilling, en ligestilling mellem dansk kultur og andre kulturer i Danmark. Det synes vi i Dansk Folkeparti principielt er forkert, fordi vi mener, at dansk kultur skal have førsteprioritet.

Vi ser også tendensen andre steder, bl.a. i skolesystemet og også i børnehaverne. Nu ser vi det så også i forbindelse med arbejdsmarkedet. Derfor er der et spørgsmål, som skulle være kommet nu, men ministeren har sådan set et eller andet sted allerede svaret på det, og derfor vil jeg bare gerne have bekræftet klart og tydeligt, at det ikke er noget problem for ministeren og for regeringen, at man sidestiller de forskellige helligdage og dermed i realiteten sidestiller dansk kultur med alle mulige andre kulturer.

Kl. 15:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Socialministeren.

Kl. 15:31

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne starte med at sige, at når det drejer sig om plejeboliger, hvor man holder jul, er jeg sikker på, at det kan personalet finde ud af at gøre på den hyggeligste og bedste måde til gavn for de gamle mennesker, der bor der, med juletræ og med salmesang og med æbleskiver og med flæskesteg, det, uanset om dem, der er på arbejde, tror på den ene gud eller på den anden gud eller overhovedet ikke tror på nogen gud.

Jeg er helt sikker på, at de fagligt kan finde ud af at varetage det og lave lige præcis den bedst tænkelige jul overhovedet for de borgere, de har i deres varetægt det sted, hvor de nu arbejder.

Jeg vil også gerne slå fast, at jeg i hvert fald ikke har hørt andet. Det er aldrig nogen sinde kommet mig for øre, at der har været ældre mennesker, som har klaget over, at julen på lige netop deres botilbud ikke var hyggelig nok, fordi der ikke var respekt for de danske traditioner.

Jeg forstår slet ikke, at man skal have fødderne plantet i de danske traditioner for at kunne hylde dem. Så vidt jeg ved, kan man jo sagtens levere en god og hyggelig jul uden på nogen som helst mulig måde selv at have et juletræ derhjemme. Bare man ved, at det er det, der skal til, og at man hygger om det, synes jeg da sådan set, at det må være rigtig fint.

Kl. 15:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Martin Henriksen.

Martin Henriksen (DF):

Så skete der desværre det, som sker med jævne mellemrum, at når vi kommer ind til sagens kerne, kan vi ikke få noget svar. Men jeg synes, at det er rigtig, rigtig ærgerligt, og at det er rigtig, rigtig trist i forbindelse med et så principielt spørgsmål og efter, at vi har haft tre ministre fra regeringen nede i Folketingssalen, at man ikke er i stand til at give et klart svar.

Mener ministeren, at det er udtryk for en vellykket integrationsproces, hvis dansk kultur bliver sidestillet med andre kulturer? Det må man have en principiel holdning til. Ja eller nej?

Kl. 15:32

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Socialministeren.

Kl. 15:32

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil gerne sige, at jeg går ind for et samfund med en stærk sammenhængskraft, et samfund, hvor der er mangfoldighed, og hvor der er respekt for alle, et samfund, hvor vi betragter hinanden som ligeværdige, men hvor der er respekt for, at det, der er fælles, og det, der gælder i Danmark, er den danske lovgivning og selvfølgelig også de frihedsrettigheder og den åbenhed og den ligestilling, som vi bygger vores fundamentale demokratiske rettigheder på.

Jeg vil gerne sige, at jeg er utrolig glad for, at det ikke er herinde, man skal sidde og definere, hvad der skal være en god jul ude på plejehjemmene, eller hvordan man lokalt skal finde ud af at løse arbejdsdelingen på juleaftensdag eller i påsken. Jeg har tillid til, at det er noget, man kan løse lokalt.

Når det så drejer sig om spørgsmålet om kultur, vil jeg spørge: Betyder det, at man ude lokalt siger, at det er o.k., at man selv beslutter sig for, hvem der skal være på arbejde juleaften, at vi sidestiller forskellige kulturer? Jeg kan ikke se, at tingene på nogen som helst måde hænger sammen. Regeringen går ind for et samfund med en stærk sammenhængskraft, og hvor vi sådan set sætter pris på og accepterer og anerkender, at medborgere på tværs af religiøse forskelle faktisk godt kan være en styrke for det danske samfund.

Kl. 15:33

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Dermed er spørgsmålet afsluttet.

Vi går videre til det næste spørgsmål, som også er til social og integrationsministeren.

Kl. 15:34

Spm. nr. S 1137

14) Til social- og integrationsministeren af:

Martin Henriksen (DF):

Hvordan mener ministeren, at det harmonerer med budskabet om ret og pligt, at regeringen – i forbindelse med en afskaffelse af starthjælpen – vil indføre højere sociale ydelser for udlændinge, der ikke har bidraget til det danske samfund?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Martin Henriksen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:34

Martin Henriksen (DF):

Tak, hr. formand. Hvordan mener ministeren, at det harmonerer med budskabet om ret og pligt, at regeringen i forbindelse med afskaffelse af starthjælpen vil indføre højere sociale ydelser for udlændinge, der ikke har bidraget til det danske samfund?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 15:34 det ellers har været henne, forstår jeg simpelt hen ikke. Kan ministeren ikke forklare mig det?

Kl. 15:37

Kl. 15:34 **Den fg. formand** (John Dyrby Paulsen):
Socialministeren.

Kl. 15:37

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Tak for spørgsmålet. Hvordan det harmonerer med ret og pligt, at man afskaffer fattigdomsydelserne? Til det vil jeg sige, at jeg sådan set ikke betragter os borgere som nogle, der har en konto i velfærds-samfundet, som man først skal sætte ind på, før man kan få lov at trække ud. Det, jeg har været fremme med i den debat, jeg har ønsket at rejse, har været, hvordan vi som borgere, som mennesker i det her samfund, betragter det at være danskere i vores fællesskab? Betragter vi det punkt 1, som om at vi er medborgere i et fællesskab, i hvilket vi har solidarisk ansvar for at løfte opgaverne i fællesskab og for, at vi alle sammen skal sørge for, at vi har råd til, at der er et socialt sikkerhedsnet, så ingen falder igennem, eller betragter vi det punkt 2, som om at vi alle sammen er forbrugere i et samfund, i hvilket vi går ind i et supermarked, hvor velfærdsydelserne står på hyl-derne, og så kan vi tage det, vi har ret til? Det, jeg gerne har villet med min debat, som jeg har forsøgt at rejse, har i virkeligheden været at tage den ideologiske debat: Hvordan betragter vi os selv som mennesker i vores samfund? Er vi medborgere, eller er vi forbrugere?

Når det kommer til spørgsmålet om at afskaffe starthjælpen, vil jeg bare sige, at vi ved, at starthjælpen har sat mennesker i fattigdom. Det er ikke sundt for nogen at være langvarigt fattige, og det er specielt ikke sundt for børn at vokse op i fattigdom. Derfor har det været en klar prioritering fra regeringens side at afskaffe fattigdomsydelserne. Det er det, vi gør nu. Vi ser sådan på det, at det har været en fejlslagen strategi, at man udelukkende har fokuseret på at gøre folk fattige. Vi vil gerne have, at folk bliver i stand til at bidrage til fællesskabet og være aktive medborgere. Det gør man ved at få dem i arbejde, ved at få dem i uddannelse, ved at stille krav til dem, ved at give dem mulighed for, at de selv kan bidrage til det fællesskab, som jeg synes at vores samfund skal være defineret som.

Men det, at vi går ind og hæver ydelserne og afskaffer fattigdomsydelserne, står jo ikke alene. Vi følger op til dels med reformer og ved at stille krav til de mennesker, som får penge fra det offentlige, for det er meget vigtigt for os, både for regeringen samlet, tror jeg, og for mig som socialdemokrat, at sige, at rettigheder og pligter følges ad.

Kl. 15:36

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:36

Martin Henriksen (DF):

Men det gør det jo ikke, for regeringens politik siger følgende: En dansker, hvis familie har været med til at opbygge det danske samfund og dermed velfærdssamfundet, har ret til nogle bestemte ydelser, hvis man kommer ud i arbejdsløshed. Ved siden af det siger regeringen samtidig, at en udlænding, der f.eks. har fået asyl i Danmark, har ret til at få de samme ydelser som den førnævnte dansker, som jo har bidraget til samfundet, og hvis familie har været med til at opbygge samfundet. Sidstnævnte, flygtningen, der har fået asyl i Danmark, har jo ikke været med til det.

Hvordan kan ministeren så sige, at det handler om, at man skal yde for at kunne nyde, når hun sidestiller en person, der af indlysende årsager endnu ikke har haft mulighed for at bidrage til samfundet, med en dansker? Hvordan den ligestilling kan harmonere med det budskab, som ministeren turnerer rundt med i aviser, på tv, og hvor

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Som jeg indledningsvis sagde, betragter jeg ikke det at være borger sådan, at man sætter penge ind på en konto. Jeg betragter det sådan, at det er meget forskelligt, hvad vi hver især kan sætte ind på den konto. Det er også forskelligt, hvad vi kan trække ud. Der er nogle, der har rigtig gode muligheder for at sætte ind, og der er andre, der bliver født med muligheder, der er begrænsede, og som i virkeligheden aldrig får mulighed for at svare den del, de koster. For mig at se er det meget essentielt. Man skal ikke sætte to store streger under, at man skal betale lige så meget ind, som man får ud. Det handler om, at man skal bidrage med det, man kan.

Vi skal stille krav om, at alle bidrager med det, de kan. Vi skal forvente, at alle bidrager for at være med til at løfte eksempelvis de ydelser og udgifter, der er i et fællesskab. Men når vi tager imod en flygtning, siger vi jo ikke til vedkommende: Du har ikke bidraget, din familie er ikke dansk, nu skal du have en helt anden behandling.

Jeg synes, at vi skal tage imod folk på en anden måde. Jeg synes, at vi skal tage imod folk og sige:

Velkommen til. Det er en svær situation, du står i. Vi vil gerne hjælpe til med, at du aktivt kan få et liv, som gør, at du kan underholde dig selv, at du kan tage ansvaret for dine børn, at du kan sørge for at bidrage til fællesskabet. Det spor vil vi gerne sætte dig ind på.

Der må vi bare konstatere at det har starthjælpen ikke været særlig god til.

Kl. 15:39

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:39

Martin Henriksen (DF):

Vi kan i hvert fald konstatere, at starthjælpen har fået flere flygtninge i arbejde. Nu afskaffer man starthjælpen, det kan vi konstatere. Det kunne i øvrigt også være interessant, om ministeren vil – og det kan ministeren jo også svare på – indhente oplysninger fra andre europæiske lande, så vi kan få fuldstændig klarhed over, hvor Danmark ligger med hensyn til sociale ydelser til f.eks. flygtninge, for Danmark bliver jo mere økonomisk attraktivt at søge til som flygtning, når man forbedrer de økonomiske vilkår.

Ministeren svarer altså ikke, for hvis man mener, at man skal yde for at kunne nyde, at man skal gøre sin pligt og så kræve sin ret, synes ministeren så ikke, at følgende lyder meget rimeligt: Man kommer til Danmark, søger om asyl og siger, at man er flygtning og beder om beskyttelse. De danske myndigheder siger: Du er flygtning, du får asyl, vi beskytter dig i Danmark.

Er det så ikke rimeligt, at de danske myndigheder dernæst siger til vedkommende, som man har taget imod og givet beskyttelse: Du skal nu gå ud at bidrage til det danske samfund? Når du har været i Danmark i en bestemt årrække, når du har bidraget til det danske samfund i en bestemt årrække ved at være på arbejdsmarkedet, så får du adgang til de samme høje sociale ydelser, som danske statsborgere. Er det ikke meget rimeligt?

Kl. 15:40

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Socialministeren.

Kl. 15:40

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg vil sige, at vi jo på nogle stræk har en politik, der er baseret på den tankegang; eksempelvis kan man ikke få fuld pension, hvis ikke man har været på arbejdsmarkedet i et vist antal år.

Men jeg vil gerne en gang til sige, at jeg ikke synes, at spørgeren kan være bekendt at sige, at ministeren ikke svarer – ministeren er så i det her tilfælde mig – for jeg forsøger faktisk at svare. Jeg svarer præcis det, jeg mener, og præcis det, der er regeringens politik, nemlig at alle skal bidrage med det, de nu engang kan. Der er ekstremt stor forskel på, hvad man kan bidrage med, men det, der er fælles for os alle sammen, er, at vi har en forpligtelse til at bidrage, uanset om man bliver født i en familie, hvor man ved, at man vil kunne gennemføre en ungdomsuddannelse, tage en videregående uddannelse og sikkert også få sig en god stilling, betale skat og være en medborger, der har gode muligheder for at sætte penge ind på den fælles konto, eller om man bliver født i en familie, hvor man ved, at der er der altså anderledes hårde odds for, at man overhovedet kommer ud der, hvor man kan ende med at være en aktiv bidragsyder til samfundet. Uanset hvilken familie, man bliver født i, har alle en forpligtelse til, at man bidrager med det, man kan.

Vi har så i øvrigt som samfund en forpligtelse, der gør, at vi bør hjælpe alle, sådan at det ikke kun er børn, der bliver født i de familier, der har gode muligheder i forvejen, men at det også er børn i de andre familier, vi løfter og hjælper til, at de kan bringe sig i den situation, hvor også de kan ende med både at være til gavn for sig selv og til gavn for samfundet økonomisk, men også menneskeligt.

Det her handler for mig om, at vi skal have rimelighed og anstændighed i vores lovgivning. Når der kommer nogen, som skal bo i vores land, skal vi tage ordentligt imod dem, og vi skal sørge for, at de kan opretholde nogle rimelige og anstændige livsvilkår. Det betyder ikke, at vi ikke også skal stille krav til dem, for det skal vi, også om, at de skal ende med at bidrage til samfundet.

Kl. 15:42

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Hr. Martin Henriksen for sidsterunde.

Kl. 15:42

Martin Henriksen (DF):

Ministeren skylder stadig væk at svare på, om man vil lave en undersøgelse, der kan klarlægge, hvor høje de danske ydelser til f.eks. flygtninge bliver, når nu man hæver dem, i forhold til hvad de er i dag, altså sammenlignet med, hvordan de er i andre lande.

Ministeren kunne i øvrigt også svare på, om regeringen har foretaget vurdering af, om det vil betyde en øget tilstrømning til Danmark, at man nu gør det mere økonomisk attraktivt at søge til Danmark. Jeg er ikke bekendt med, at regeringen har foretaget en sådan vurdering, men det kan jo være, at ministeren også kan svare på det.

Grunden til, at jeg bliver ved med at sige, at ministeren ikke har svaret, er, at ministeren går ud i pressen og siger: Man skal yde for at kunne nyde, man skal gøre sin pligt, og så skal man kræve sin ret. Og så indfører ministeren en regel i forhold til nogle mennesker, der kommer til Danmark, og som vi giver beskyttelse, der går ud på, at man *ikke* skal bidrage. Man skal ikke bidrage, for at man kan få de samme høje sociale ydelser som danske statsborgere. Når man går ud og siger, at man skal bidrage, men samtidig vedtager en lovgivning i Folketinget, der går ud på, at man ikke skal bidrage, så er det jo, at vi tillader os at konstatere fra Dansk Folkepartis side, at regeringen ikke leverer ærlige og konkrete og klare svar i Folketinget.

Ministeren, synes jeg, skylder os stadig væk at svare på, om ikke det er meget rimeligt at sige, at en person, som kommer til Danmark, og som vi giver beskyttelse, skal ud at bidrage på arbejdsmarkedet,

før vedkommende har adgang til de høje ydelser, som danske statsborgere har adgang til.

Kl. 15:43

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Ministeren.

Kl. 15:43

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg synes ikke, at spørgeren kan drage den konklusion, at regeringen ikke leverer ærlige, klare og konkrete svar. Det synes jeg vi gør. Det er også det, jeg synes, jeg selv står og gør lige nu. Nu skrev jeg ned, og så håber jeg, at jeg har fået samlet det hele op, og hvis spørgeren så ikke er tilfreds, må der jo komme nogle skriftlige spørgsmål. Jeg vil faktisk rigtig gerne svare både ærligt og klart og konkret.

Dansk Folkepartis ordfører spørger, om vi vil igangsætte en undersøgelse. Jeg kan så sige, at der jo, lige inden jeg kom på her, har været spørgsmål til beskæftigelsesministeren, også fra Dansk Folkeparti, hvor der blev spurgt om præcis det samme. På det var besvarelsen – også vedrørende det, som handler om en vurdering af, hvordan det er i andre lande – at der ikke er nogen konkrete tal, der peger på, at det giver nogen mening at se på det. Og i øvrigt kan man ikke oplyse, hvordan det er i andre lande, eller se, om det har nogen betydning, hvad ydelserne er andre steder. Det her handler om, hvordan man lever i Danmark, når det nu engang er her, man er.

Så vil jeg gerne sige: Det passer simpelt hen ikke! Det passer ikke, når Dansk Folkepartis ordfører siger, at nu hæver vi bare ydelserne og så stiller vi ikke krav. Vi stiller krav, for rettigheder og pligter følges ad, og det gør de for alle, som bor i det danske samfund. Man skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, man skal enten tage et arbejde eller uddanne sig. Det vil sige, at man aktivt skal bidrage. Det gælder sådan set, uanset hvor lang tid man har været her og hvor man kommer fra eller hvorfor man er her. Alle skal være en del af det fællesskab, som kun hænger sammen, hvis vi alle sammen både gør vores pligt og kræver vores ret.

Kl. 15:44

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Tak. Dermed er spørgsmålet slut.

Vi går videre til næste spørgsmål og næste spørger, og spørgsmålet er stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Liselott Blixt.

Kl. 15:44

Spm. nr. S 1145

15) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Når ministeren på SUU, alm. del – spørgsmål 87 svarer, at det tidligere aftalte HPV-program genererer 70 mio. kr. årligt fra 2012, er det så ministerens holdning, at man vil bruge disse midler til fortsatte HPV-programmer, eller vil ministeren sænke loftet på medicintilskud igen?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):

Fru Liselott Blixt for oplæsning af spørgsmålet. Værsgo.

Kl. 15:44

Liselott Blixt (DF):

Tak. Når ministeren på Sundhedsudvalgets alm. del – spørgsmål 87 svarer, at det tidligere aftalte HPV-program genererer 70 mio. kr. årligt fra 2012, er det så ministerens holdning, at man vil bruge disse midler til fortsatte HPV-programmer, eller vil ministeren sænke loftet på medicintilskud igen?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 15:45

Men da jeg satte mig i stolen, kunne jeg også konstatere, at der ikke var fundet nogen midler til det løfte, og det har sådan set været noget, der skulle tilvejebringes, for at vi kunne lave det her catch up-program. Når vi kunne finde pengene til det, skyldtes det jo primært, at Statens Serum Institut gennemførte et nyt udbud, som sikrede lavere priser, som gjorde, at vi faktisk kunne skaffe midlerne til at lave catch up-programmet. Og ligesom jeg i sin tid var glad for, at min forgænger sagde, at vi nu skulle have et catch up-program, er jeg også rigtig, rigtig glad for, at vi så faktisk også har kunnet finde penge til at føre det ud i livet. Nu laver vi catch up-programmet i den form, det har på nuværende tidspunkt, og så må diskussionen om, hvad der yderligere skal ske, ligge foran os.

Kl. 15:49

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:49

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Regeringen og Enhedslisten indgik den 16. november i år en aftale på sundhedsområdet. Aftalen indebærer, at tilbuddet om gratis vaccination mod livmoderhalskræft udvides til kvinder op til 26 år. Der er i alt afsat 150 mio. kr. i perioden 2012-13 til at sikre denne udvidede vaccinationsdækning.

Der spørges til, hvorfor regeringen ikke har valgt at sænke loftet på medicintilskud igen, når der var økonomisk råderum, i stedet for at bruge pengene på at udvide den gratis HPV-vaccination. Regeringens og Enhedslistens beslutning om at udvide den gratis HPV-vaccination er udtryk for prioritering, for der er ikke råd til det hele. Når regeringen valgte HPV-udvidelsen frem for f.eks. at sænke loftet på medicintilskud, skyldtes det bl.a., at der var kommet nye oplysninger fra Sundhedsstyrelsen om, at det har en gavnlig forebyggende effekt også at vaccinere de ældre piger. En anden vigtig og realpolitisk begrundelse var, at diskussionen om vaccination til de ældre piger havde stået på over længere tid, og at der var behov for en snarlig afklaring for de piger, det drejede sig om. Den afklaring har vi jo så sikret med regeringens aftale på sundhedsområdet, og det er en prioritering, jeg er meget glad for.

Kl. 15:46

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:46

Liselott Blixt (DF):

Jeg vil da sige, at det også er noget, både jeg og Dansk Folkeparti er rigtig glade for, for vi havde jo også inden folketingsvalget aftalt, at vi ville fortsætte med den her vaccine. Det er i hvert fald noget, jeg har kæmpet for de sidste par år, siden vi indførte den anden vaccine.

Der er flere grunde til, at jeg spørger. En af grundene er, at jeg gerne vil vide, om man fra regeringens side siger, at det ikke var så ringe endda, at medicintilskudsloftet blev hævet, selv om man ikke selv var med til at gøre det, og at man derfor gerne vil bruge pengene til et HPV-program. Det er, som om regeringen går ud og tager æren selv og siger, at man sætter penge af til det her, men jeg synes, det er mere fair over for borgerne at melde ud, at det er nogle penge, mange partier har været med til at finde frem; jeg synes, det er mere fair at sige: Vi vil gerne bruge de penge, som kom ind på grund af medicintilskudsloftet, til at fortsætte med vaccinationerne, fordi det faktisk er en god idé, og vi har nu muligheden for at hindre, at der er flere unge kvinder, der får livmoderhalskræft.

I og med at der bliver genereret 70 mio. kr. om året, vil jeg gerne høre, om ministeren ikke i stedet for kunne tænke sig at brede det ud over en 3-årig periode, først og fremmest for at flere kvinder kan nå at melde sig til – 2 år er faktisk ret kort tid for de her årgange. Det genererer samtidig nogle penge, så man kan starte vaccination af drengene.

Kl. 15:48

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 15:48

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Til det første vil jeg sige, at jeg også bemærkede mig, at min forgænger, den tidligere sundhedsminister fra den borgerlige regering, efter lang tids pres lovede, at der skulle være et catch up-program.

Liselott Blixt (DF):

Ministeren siger, at vi havde lavet en aftale om det. Ja, vi lavede også den her aftale i 2008. Det var så med den tidligere, tidligere sundhedsminister, Jakob Axel Nielsen. Der var aftalen, at når de her programmer var tilendebragt, ville det netop generere nogle penge. Og de partier, der havde været med til at sætte pengene af, skulle være med til at beslutte, hvad de her penge skulle bruges til. Det Radikale Venstre var også med, så man kan sige, at det er godt nok, for de sidder også som en del af regeringen nu, men man skal jo ikke glemme, at de her penge var sat af, så der var penge inden folketingsvalget, også til det her program. Det er derfor, at den nuværende regering kan se, at den kan bruge de her penge.

Det, jeg gerne vil have ministeren til at tage stilling til, er: 2 år er kort tid, og vi ved, at der er mange af de her unge kvinder, der måske først skal have en viden om, at de kan gå op og få en gratis vaccination. Det kan være kvinder fra dårlige sociale lag, eller det kan være kvinder af anden etnisk oprindelse end dansk, der ikke lige får beskeden på samme måde som alle andre, og derfor skal der gøres nogle tiltag på området, så vi sikrer, at det bliver et catch up for alle kvinder. Derfor foreslår vi, at vi kigger på en 3-års-periode. Det er det, jeg gerne vil høre ministerens svar på.

Kl. 15:50

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 15:50

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

For at starte med det sidste: Det er jo klart, at der er en vigtig oplysningsopgave, i forhold til at der faktisk også er kendskab til muligheden. Hvis vi ikke bruger catch up-programmet, opnår vi jo ikke det, vi gerne vil, for så ved folk jo ikke, at det er der. Den opgave tager vi såmænd også på os. Det er så vurderingen, at det kan nås i løbet af de næste 2 år. Så det har vi ikke nogen planer om at sprede yderligere ud.

Så må jeg bare sige, at det er min forståelse af min tidligere, tidligere forgængers, eller hvad vi nu er ude i, aftale, at det er rigtigt, at man frigav midler til HPV-vaccine, men også til en række andre ting. Der lå sådan set ikke i den aftale nogen binding i forhold til de midler fremover. Man må sige, at der er løbet meget vand i åen siden 2008, og vi står i en økonomisk situation, der er meget alvorlig for landet. Det betyder jo også, og det ved ordføreren jo også, at alting foregår i et prioriteringsrum. Således også det her. Og som jeg sagde i min tale, er det udtryk for, at det her er et område, som regeringen sammen med Enhedslisten har valgt at prioritere.

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Tak. Fru Liselott Blixt for sidsterunde.

Liselott Blixt (DF):

Der er løbet meget vand i åen, og det er også derfor, jeg bliver ved med at gentage det, for jeg synes også, at de, der har sat pengene af, skal have æren, uanset at der var nogle, der var modstandere af det i 2008. Vi har fået lov til at høre mange ting fra både Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti om, at vi var de onde, der hævdede medicintilskudsloftet, så det gik ud over mange, og derfor synes jeg da også, vi må have noget kredit, når de så ikke tilbageføres, men vi vælger at bruge pengene på det samme, som de andre faktisk også har sat dem af til.

Jeg synes da, det kunne tjene regeringen til ære at sige, at de gerne vil fortsætte det her program, at det er et rigtig godt initiativ, og at der blev sat penge af til det. Men samtidig ønsker jeg da også, at man så begynder at se på, hvad det genererer i årene fremover, og hvordan vi kan nå at få de her drengebørn med også. Vi ser en eksplosiv vækst i tilfældene af mund- og halskræft, og vi kan se, at andre lande allerede nu begynder at vaccinere drenge, og det er grunden til, at jeg spørger, om ikke vi kan begynde at tænke det ind i den her prioritering.

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Vi vil følge de faglige anbefalinger meget, meget nøje i forhold til det her felt og i forhold til, hvad man kan opnå med vaccine. I forhold til hele den her diskussion om, hvad der blev sat penge af til i 2008, hvem der var med til at gøre det, og hvad der efterfølgende skulle ske med de midler, vil jeg bare konstatere, at ja, man tilvejebragte midler til forskellige indsatser dengang. Bl.a. var mit parti ikke enig i finansieringen dengang, men når vi snakker om det her catch up-program, så er det rigtigt, at min forgænger efter længere tids politisk pres medgav, at han syntes, det var en god idé, men alligevel kunne vi bare konstatere, at der ikke var fundet de midler i den finanslov, vi overtog, og derfor skulle vi finde de midler, og det gjorde vi jo primært, fordi det nye udbud i forhold til vaccinepriserne og Statens Seruminstitut gav et økonomisk råderum til det. Jeg må sige, at vi vel bare kan slutte der, hvor vi i fællesskab glædes over, at der faktisk blev skaffet de midler til catch up-programmet, og at vi forhåbentlig ser, at det kommer rigtig mange unge kvinder til gavn og også kan ses i forhold til udviklingen af livmoderhalskræft fremover.

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Tak. Hermed er spørgsmålet afsluttet.

Vi går videre til næste spørgsmål, som også er stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Liselott Blixt.

Spm. nr. S 1146

16) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at børn med dårligt reguleret diabetes nu ikke får en garanti på insulinpumper, som Dansk Folkeparti ellers fik forhandlet igennem med den tidligere regering?

Kl. 15:51 **Den fg. formand** (John Dyrby Paulsen):
Fru Liselott Blixt for oplæsning af spørgsmålet, værsgo.

Kl. 15:54

Kl. 15:51 **Liselott Blixt** (DF):

Hvad er ministerens holdning til, at børn med dårligt reguleret diabetes nu ikke får en garanti på insulinpumper, som Dansk Folkeparti ellers fik forhandlet igennem med den tidligere regering?

Kl. 15:54

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 15:54

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Regeringen har noteret sig, at den tidligere regering sammen med Dansk Folkeparti præsenterede et forslag om 1 måneds ventetidsgaranti for lægeordineret insulinpumpe til børn i forbindelse med 2020-planen fra maj 2011 uden dog på det tidspunkt at anvise nogen finansiering af forslaget. Som jeg også tidligere har oplyst i et skriftligt svar til ordføreren, finder jeg tankerne bag forslaget sympatiske. Vi ønsker også fra regeringens side en god og hurtig behandling til børn med diabetes.

Som spørgeren er bekendt med, er Sundhedsstyrelsen i gang med en gennemgang af den faglige evidens for anvendelsen af insulinpumper til børn under 6 år, altså en vurdering af, hvor godt et behandlingstilbud insulinpumper er, når det gælder børn, både i forhold til faktorer som regulering af for lavt blodsukker og livskvalitet. Spørgsmålet om evidensen for insulinpumper til børn blev senest drøftet på det sidste møde i diabetesstyregruppen den 4. oktober i år. Konklusionen på det møde blev, at Sundhedsstyrelsen færdiggør litteraturgennemgangen, og på baggrund af resultaterne herfra tilretter man så de anbefalinger for anvendelsen af insulinpumper, der ligger fra 2007. Jeg er blevet oplyst om, at de nye anbefalinger vil foreligge, inden vi når udgangen af januar 2012, altså om ganske kort tid.

Jeg må sige, at jeg synes, det er en rigtig god idé, at vi lader Sundhedsstyrelsen færdiggøre sit arbejde, og at vi følger indstillingen fra diabetesstyregruppen, og så må vi jo, når det foreligger, fra politisk side tage stilling til, hvordan vi ønsker at prioritere, så vi får mest mulig sundhed for de midler, vi har til rådighed i sundhedsvæsenet.

Kl. 15:56

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Tak. Fru Liselott Blixt.

Kl. 15:56

Liselott Blixt (DF):

Grunden til, at jeg spørger, er jo netop det svar, som jeg har fået på mit skriftlige spørgsmål; det svar, hvor jeg noterer mig, at man siger, at man vil gå ind og kigge på prioriteringen, fordi man vil kigge på, hvordan man prioriterer den her ventetidsgaranti.

Noget, jeg undrede mig over, var, at da vi lavede et beslutningsforslag eller fik en aftale med den tidligere minister, så drejede det sig om, at når det var børn, der var under 5 år og havde en ureguleret diabetes, og der var en læge, der visiterede dem til en insulinpumpe, så skulle de have den med det samme. Var de over 5 år, kunne de vente 3 måneder. Så det har ikke noget med 1 måneds ventetid at gøre, og derfor lægger det heller ikke op til nogen differentiering i forhold til det, regeringen tidligere har udtalt, nemlig at man ville kigge på enten 1 måneds garanti eller 2 måneders garanti.

Det vil sige, at det her handler om, at når man er under 5 år, kan man få en insulinpumpe, når en læge har skønnet, at man har en ureguleret diabetes. Nogle regioner har op til 145 børn på venteliste.

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 15:57 i de betragtninger, spørgeren kommer med, i forhold til hvad det her er for et redskab, altså hvor brugbart det er i forhold til at sikre diabetespatienter en ordentlig regulering af deres insulinniveau.

Kl. 15:57 Jeg skal ikke kunne sige med sikkerhed, hvorfor processen er blevet, som den er, og at det hedder sidst i januar, vi får anbefalingerne. Jeg ved ikke, om den aftale, man indgik mellem regeringen og Dansk Folkeparti i maj, har spillet ind, i forhold til at man ikke har færdiggjort sine anbefalinger. Det kunne jeg forestille mig, for den aftale, man indgik, gik jo ligesom ind og konkluderede, inden anbefalingerne lå der.

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Som sagt synes jeg, at der var meget godt, og at det var en meget sympatisk aftale, man fik lavet, men man anviste så ikke nogen finansiering af forslaget, og derfor står vi også her nu, hvor det jo må indgå som alle andre sympatiske forslag i en samlet prioritering. Og der synes jeg faktisk, at det er en rigtig god idé, at vi lader Sundhedsstyrelsen færdiggøre sit arbejde. Der er ikke så lang tid til – halvanden måned – hvis den tidsplan, jeg er blevet oplyst om, holder. Det var jo også det, man konkluderede på det sidste møde i diabetesstyregruppen, nemlig at man nu skulle lade Sundhedsstyrelsen lave det faglige arbejde færdigt, og så må vi derefter, når de konklusioner ligger der, fra politisk hold tage stilling til, hvordan vi ønsker at prioritere, for det her er jo en prioriteringsdiskussion.

Så hvis jeg skal sige noget mere end det, er det jo, at det her er et meget godt eksempel på, hvorfor vi fra regeringens side sammen med Enhedslisten i vores finanslovsforslag har valgt at afsætte 20 mio. kr. om året de næste 4 år til udarbejdelse af kliniske retningslinjer, så vi i det hele taget kan få kvalitet og faglighed og også noget ensartethed ind i det her arbejde. Det er jo, kan man sige, overordnet noget, der kan være med til at trække i den rigtige retning, og så må vi tage de konkrete politiske drøftelser, når Sundhedsstyrelsens arbejde er færdigt.

Kl. 15:58

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Fru Liselott Blixt.

Liselott Blixt (DF):

Nu er der mange måder at se på, hvad evidens er, og jeg vil sige, at det første problem jo er, at Sundhedsstyrelsen endnu ikke har lavet det her arbejde færdigt, som de havde lovet skulle ligge færdigt i første halvår af 2011. Undskyldningen kan jo ikke være, at der har været folketingsvalg, for det var i hvert fald ikke i første halvdel af 2011. Så jeg håber da, at ministeren vil holde Sundhedsstyrelsen fast, så vi kan få et svar inden udgangen af januar.

Samtidig vil jeg høre, om ikke ministeren, som også er minister for forebyggelse, vil gå ind og overveje, hvad det her har af betydning for de børn, vi taler om. Det drejer sig om børn, som mange gange har indlæringsproblemer eller har svært ved at sidde stille i skolen eller direkte får insulinchok, og som ikke rigtig har nogen til at hjælpe sig, for lærerne er jo uddannede lærere og ikke sundhedsplejersker. Der er forældre, der mange gange har store problemer med at skulle op om natten flere gange for at give deres børn insulin, hvorimod man, når man har en insulinpumpe, kan regulere det, og så undgår man hjerneskrader og andre organskader.

Er det noget, man som forebyggelsesminister vil tage med ind i de her overvejelser?

Kl. 16:00

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:00

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jamen jeg forventer da meget, meget klart, at det er overvejelser, som også bliver taget med i det arbejde, der bliver lavet lige nu med en litteraturgennemgang, som skal munde ud i en indstilling fra Sundhedsstyrelsen. Det forventer jeg sådan set, for jeg er meget enig

Jeg kan ikke sige konkluderende, at det er derfor, at anbefalingerne ikke ligger der endnu. Jeg kan sige, at jeg synes, at det er rigtigt, at man i diabetesstyregruppen har konkluderet, at nu skal vi have lavet det færdigt. Det bakker jeg op om, og jeg ser meget frem til at få anbefalingerne sidst i januar. Så tager vi de politiske drøftelser i forlængelse af det. Det andet – hvorfor det gik i stå? – er historieskrivning, og det ved spørgeren måske i virkeligheden mere om, end jeg gør.

Kl. 16:01

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Fru Liselott Blixt for sidsterunde, værsgo.

Kl. 16:01

Liselott Blixt (DF):

Det vil jeg så ikke sige. Det ved jeg ikke, for det handlede netop om, at vi var enige om, at når Sundhedsstyrelsens rapport lå der, ville vi tage stilling, og så ville vi få indført den her garanti.

Men jeg takker for ministerens svar, og jeg ser frem til slutningen af januar. Og hvis ikke jeg hører noget, vil jeg vende tilbage.

Kl. 16:01

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:01

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Det vil jeg kvittere for og så også understrege, at jeg heller ikke ved, om det er det, der ligger bag processen og tidsforskydelsen, men jeg vil sammen med spørgeren glæde mig over, at vi nu har fået den melding, at det snart kommer.

Kl. 16:01

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Tak for det.

Så er vi nået til det sidste spørgsmål i dag, og det er til ministeren for udviklingsbistand, og det er stillet af fru Pia Adelsteen.

Kl. 16:02

Spm. nr. S 827

17) Til ministeren for udviklingsbistand af:

Pia Adelsteen (DF):

Er ministeren enig i EU's beslutning om at destruere en film om kvinders vilkår i Afghanistan af hensyn til de medvirkende kvinders sikkerhed, selv om EU selv har finansieret den via skatteyderpenge?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Fru Pia Adelsteen for oplæsning. Værsgo.

Kl. 16:02

Pia Adelsteen (DF):

Tak. Er ministeren enig i EU's beslutning om at destruere en film om kvinders vilkår i Afghanistan af hensyn til de medvirkende kvinders sikkerhed, selv om EU selv har finansieret den via skatteyderpenge?

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren for udviklingsbistand. Værsgo.

Kl. 16:02 derne på. Og det er egentlig det, jeg vil vide. Er ministeren enig i den holdning?

Kl. 16:05

Kl. 16:02 **Den fg. formand** (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:05

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Mange tak for spørgsmålet. Den film, der spørges til, handler jo netop om kvinders retssikkerhed i Afghanistan, og den viser kvinder, der sidder i fængsel, uden at de har fået en fair rettergang eller en dom; ofte fordi de bare har forbrudt sig mod nogle moralske principper, der ikke er strafbare, heller ikke efter afghansk lovgivning. Men fængslingen skyldes, at det i store dele af landet stadig væk er de traditionelle normer og skikke, der håndhæves, og ikke den afghanske lovgivning.

Beslutningen om ikke at udgive filmen er truffet af EU og – som spørgeren indikerer – netop på grund af at man var bekymret for de deltagende kvinders sikkerhed. Det forhold, at der overhovedet kan sættes spørgsmålstegn ved sikkerheden for kvinder i forbindelse med en sådan dokumentarfilm, viser, at det er noget, der selvsagt skal laves om på. Det internationale samfund fortsætter jo opbygningen af et retssamfund i Afghanistan og prøver at styrke de afghanske myndigheders indflydelse og arbejdsbetingelser rundtomkring i landet. Vi finansierer en række afghanske organisationer, som stiller retshjælp til rådighed for kvinder, driver kvindeherberger, forsøger at hjælpe på kvindernes situation.

Så fra dansk side er vi meget optaget af kvinders rettigheder i Afghanistan, og vi gør en aktiv indsats på netop dette område. Der er sket fremskridt: Mere end en tredjedel af pigerne i Afghanistan går nu i skole; den forventede levealder er forøget med 20 år; mange flere arbejder uden for hjemmet; mange flere deltager i politik. Kvinders rettigheder er indføjet i den afghanske forfatning, og der er vedtaget en lov, som forbyder en række handlinger, gør dem kriminelle – børneægteskaber, tvungne ægteskaber, voldtægt og 18 andre forbrydelser mod kvinder. Der er sket nogle spæde fremskridt, selv om loven endnu alt for sjældent anvendes. Så derfor er der grund til bekymring. Det siger den uafhængige afghanske menneskerettighedskommission også. Det mest alvorlige menneskerettighedsproblem i landet er kvindernes mangel på rettigheder. Kvinders rettigheder i Afghanistan er et område, som både jeg og det internationale samfund fortsat vil følge nøje.

Kl. 16:04

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Tak. Fru Pia Adelsteen. Værsgo.

Kl. 16:04

Pia Adelsteen (DF):

Men spørgsmålet gik egentlig på, om ministeren er enig i den måde, EU har håndteret sagen på. For der er blevet givet to grunde til, at EU vil destruere filmen. Den ene er kvindernes sikkerhed. Dette er egentlig blevet tilbagevist af producenterne af filmen, idet de siger, at de har informeret kvinderne, og at der faktisk er en del af kvinderne, som direkte til kameraet har sagt: Vi vil godt have vores historie ud, fordi det er den form for sikkerhed, vi egentlig har; reelt er vi døde. Måske har de ikke lige udtrykt sig med de ord, men reelt er man jo bandlyst fra samfundet alene ved at få dommen. Det er den ene grund, EU har givet. Den anden grund har været EU's forhold til regeringen i Kabul, noget, som man åbenbart vægter højere end at hjælpe de kvinder, som egentlig var et udgangspunkt, dengang man startede hele sagen i Afghanistan.

Så det, jeg egentlig gerne vil høre ministeren om, er, om man er enig i den beslutning, EU har taget, fordi det for mig at se jo er vigtigt, at historien netop kommer frem. Det er en måde at hjælpe kvin-

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Tak for det. Vi har spurgt EU om begrundelsen for ikke at offentliggøre dokumentarfilmen. EU oplyser, at der blev sat spørgsmålstegn ved kvindernes forståelse af dette: Vidste de, hvilke konsekvenser visningen af filmen kunne have for dem? Derfor satte man tre uafhængige eksperter på sagen. De spurgte kvinderne, og efterfølgende har de enstemmigt anbefalet EU ikke at offentliggøre filmen. Den beslutning har jeg derfor ikke noget grundlag for at sætte spørgsmålstegn ved. Det var derfor, jeg især kommenterede på de generelle betragtninger om kvinders status og retsstilling i Afghanistan.

Kl. 16:06

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Fru Pia Adelsteen.

Kl. 16:06

Pia Adelsteen (DF):

Så må mit andet spørgsmål være: Kunne man ærlig talt ikke have forudset det, inden man brugte ½ mio. kr. på en film, som drejer sig om et land, hvor vi udmærket godt ved, at man kan få moralske domme for at være blevet voldtaget, man kan få de domme, der kaldes by proxy-domme, altså domme, hvor manden har begået en forbrydelse, men hvor kvinden så tager straffen osv.

Selv om man ved, at det er sådan et land, hvor det stadig væk foregår, selv om der er ændret i lovgivningen osv., sponsorerer man altså filmen med ½ mio. kr. fra EU's udviklingspulje. Der burde man da have kunnet forudse, at det selvfølgelig ville give problemer for nogle. Ikke desto mindre bruger man pengene, og filmen bliver lavet.

Det kan godt være, at der er nogle eksperter dernede, men kvinderne siger jo selv i forvejen, at fordi de sidder og har fået de moralske domme, har de et problem. I starten har de jo også sagt nej til at medvirke i filmen, men producerne har sagt: Vi vil egentlig gerne fortælle jeres historie. Der var bl.a. en kvinde, som var blevet idømt 2 års straf, fordi hun var blevet voldtaget, og den historie, der går om det, er, at faren til voldtægtsmanden bestikker hele systemet, sådan at hun nu får 12 års fængsel i stedet for. Hun kan så vælge at gifte sig med voldtægtsmanden, så kan hun komme ud og få lægehjælp til sit barn.

Det er da lidt et problem, at man bruger pengene og så vælger at destruere filmen, for man må da have kunnet forudse, at det ville give problemer – hvis det er problemer, man er så bange for.

Kl. 16:07

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:08

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Jeg kan ikke udtale mig om det præcise beslutningsforløb undervejs i filmens udarbejdelse. Jeg kan notere, at tre uafhængige eksperter har anbefalet, at man af hensyn til kvindernes sikkerhed ikke skal offentliggøre filmen. Den beslutning har jeg ikke grundlag for at betvivle.

Jeg kan glæde mig over, sådan som spørgeren måske i virkeligheden også indikerer, at filmen og den manglende offentliggørelse har sat fokus på kvinders manglende rettigheder og den status, som

kvinder har i Afghanistan. Det mener jeg er afgørende vigtigt. Og der har forløbet omkring filmen heldigvis bidraget til at sætte fokus på dette vigtige spørgsmål.

Der er jo heldigvis sket fremskridt i Afghanistan, også i befolkningens holdning til kvinders rettigheder og status. To tredjedele af befolkningen siger nu, at kvinder skal kunne arbejde uden for hjemmet. 85 pct. mener, at kvinder skal have lige adgang til uddannelse. 80 pct. af afghanerne mener, at kvindernes rettigheder og muligheder er blevet forbedret siden Taleban. Det er glædelige fremskridt.

Der er lang vej igen. Jeg kan glæde mig over, at den debat om filmen igen har sat fokus på det vigtige spørgsmål, kvinders rettigheder og muligheder i Afghanistan.

Kl. 16:09

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Fru Pia Adelsteen for sidste runde, værsgo.

Kl. 16:09

Pia Adelsteen (DF):

Vil ministeren så presse på for, at vi får vist filmen? For alt andet lige har de her kvinder altså deltaget i at producere en film. Det ved man godt nede i Afghanistan, det er jeg ikke i tvivl om. Så deres sikkerhed er jo allerede i fare, hvis man skal bruge det argument og tro på det argument. Altså, det må den jo være, fordi afghanerne, der sidder i fængslet, da udmærket godt ved, at de har deltaget i en film.

Så alt andet lige er skaden jo sket bare ved, at man har sat projektet i gang. Vil ministeren så ikke presse på for, at vi også får vist filmen i EU, når man nu har brugt pengene på den? Jeg synes nemlig, at det er meget vigtigt, at vi finder ud af, hvad det er for forhold, man har dernede. Nu har vi snart formandskabet i EU, og der må man da alt andet lige kunne presse på og sige, at den her film altså skal ud, at det er vigtigt.

Kl. 16:10

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Ministeren.

Kl. 16:10

Ministeren for udviklingsbistand (Christian Friis Bach):

Jeg har som sagt ikke grundlag for at betvivle den beslutning, der er taget, al den stund man efter interview med kvinderne foretaget af tre uafhængige eksperter har valgt at sige, at man ikke offentliggør filmen for ikke at sætte kvindernes sikkerhed på spil. Det er en alvorlig sag, og der har jeg ikke grund til andet end at sige, at den beslutning er truffet på et ordentligt grundlag.

Men jeg er som spørgeren stærkt optaget af, at vi får sat øget fokus på kvinders rettigheder og muligheder i Afghanistan. Det gjorde jeg selv, da jeg for nylig besøgte landet. Det vil vi fremadrettet gøre. Og Danmark støtter en række initiativer i forbindelse med kvinders rettigheder, retshjælp, kvindeherberger, som netop skal sikre, at der fremadrettet sættes fokus på det her i den svære overgangssituation, som Afghanistan står i. Så det kan jeg love, men jeg kan ikke blande mig i en beslutning i EU om offentliggørelse af filmen, når beslutningen er truffet af hensyn til kvindernes sikkerhed.

Kl. 16:11

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Tak for det. Det var dagens sidste spørgsmål.
Hermed er spørgetiden så afsluttet.

Kl. 16:11

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (John Dyrby Paulsen):
Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 8. december 2011, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 16:11).